

універсум

www.zu.edu.ua

facebook.com/zu.edu.ua

t.me/zueduua

№ 4 (213) квітень 2026 року // щомісячна студентсько-викладацька газета Житомирського державного університету імені Івана Франка

Розповсюдження безкоштовне

Шановна Галино Євгенівно!

Прийміть найщиріші вітання від усього колективу університету та університетської спільноти. У цей урочистий день ми висловлюємо Вам щирі вдячність за багаторічну сумлінну працю, відданість освітянській справі та вагомий внесок у розвиток нашої alma mater.

Ваша діяльність є яскравим взірцем високого професіоналізму, управлінської мудрості та справжнього лідерства. Ви вміло поєднуєте стратегічне бачення розвитку університету з дбайливим ставленням до щоденних потреб колективу.

Завдяки Вашому керівництву університет став сучасним освітнім і науковим осередком, у якому активно розвиваються ініціативи, підтримується професійне зростання викладачів і студентів та формуються нові перспективи.

Ваш професійний шлях є прикладом наполегливості, цілеспрямованості та постійного розвитку.

У цей святковий день бажаємо Вам міцного здоров'я, невичерпної життєвої енергії, внутрішньої гармонії та душевного спокою. Нехай кожен день приносить Вам задоволення від роботи та нові можливості для реалізації ідей.

Бажаємо Вам подальших професійних звершень, реалізації найамбітніших задумів і невичерпного натхнення у всіх починаннях. Нехай у Вашому житті панують добробут, повага, любов і вдячність, а кожен новий день буде наповнений світлом, оптимізмом і впевненістю у майбутньому.

3 найкращими побажаннями від університетської спільноти!

З ювілеєм!

Диво Христового воскресіння об'єднує всіх християн з вірою у перемогу світла та життя.

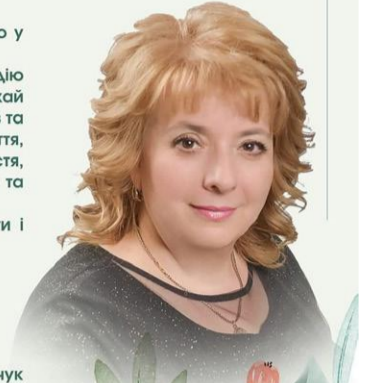
Святий Великдень несе нам довгоочікувану радість, дарує надію та впевненість у завтрашньому дні, вселяє спокій у серця. Тож нехай Божа милість та благословення зійдуть на кожного, а мир, любов та злагода запанують в оселях. Нехай кожен відчуженого життя, щедрість української землі та родинне тепло. Сімейного щастя, тепла, радості від прожитого дня, а також здоров'я близьким та рідним людям!

Вдячні кожному захиснику та волонтеру за можливість жити і святкувати!

Перемоги і миру на всю Україну!

Слава Україні! Героям Слава!
Христос воскрес! Воістину воскрес!

Завжди ваша, Галина Киричук

Підготовка вчителя: що важливо визначити у стандарті вищої освіти

Круглий стіл «Підготовка вчителя: що важливо визначити у стандарті вищої освіти» відбувся 9 квітня в ЖДУ імені Івана Франка.

З вітальним словом виступив Андрій Бутенко, голова Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти. Він наголосив на важливості цього питання і як модератор першої частини зустрічі надав слово Лілії Гриневич, першій жінці-міністру освіти та науки за часів незалежної України (2016-2019 рр.). Вона акцентувала у своєму виступі на підготовці сучасного вчителя в контексті реформування освіти і безпекових викликів. Говорячи про складну ситуацію з вчительськими кадрами в Україні, пані Лілія зауважила, що до 2030 року в школах прогнозується брак 108 тисяч учителів. Для розв'язання такої проблеми вона запропонувала втілювати однорічні програми підготовки вчителів на базі непедагогічної вищої освіти.

Її виступ продовжила Наталія Авшенюк, членкиня Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти. Вона розповіла про педагогічну складову освітніх програм із спеціальності А4 «Середня освіта» та оприлюднила низку пропозицій українського експертного середовища: структурування змісту психолого-педагогічних ОК на міждисциплінарній основі; залучення до їхнього викладання вчителів-практиків; перетворення баз практики в партнерські школи, де вчителі несуть спільну з викладачами відповідальність за якісну практичну підготовку студентів тощо.

Ігор Балуба, керівник експертної групи з розвитку системи кваліфікацій та освіти дорослих МОН України, говорив про присвоєння професійних кваліфікацій у закладах вищої освіти за спеціальностями галузі «А Освіта».

Після короткої перерви учасники круглого столу продовжили виступи та активні дискусії. Модератором другої частини заходу була Олена Єременко, заступниця голови Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти. Вона надала слово Галині Киричук, ректору Житомирського державного університету імені Івана Франка. Пані Галина присвятила свій виступ практичній підготовці здобувачів вищої освіти як драйвера якості. Говорячи про слабкі сторони практичної підготовки, вона зауважила на технологічному розриві, поверхневому фідбеку, формалізмі, відсутності дуальної форми освіти та інших аспектах.

Круглий стіл завершила Лілія Рябовол, членкиня Галузевої експертної ради 01 «Освіта». Її доповідь базувалась на досвіді ГЕР 01 «Освіта» про предметно-фахову складову підготовки вчителя.

Пресслужба університету

Відео за посиланням: https://www.facebook.com/reel/26310273675310214/?s=single_unit

https://www.facebook.com/reel/1311066244230899/?s=single_unit

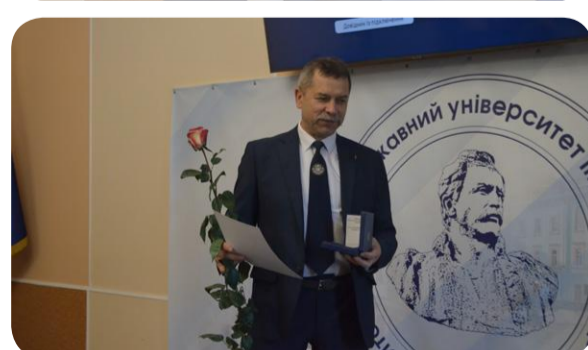
За кожним успіхом університету стоїть щоденна, наполеглива праця наших людей. Саме тому вкотре на засіданні Вченої ради ректором Галиною Киричук було відзначено тих, хто своїми енергією та зусиллями формують майбутнє ЖДУ імені Івана Франка.

Особливим моментом стало вручення трьох атестатів професора, що офіційно засвідчило високий рівень наукової зрілості та академічних здобутків наших колег.

Вчене звання професора присвоєно:

Івану Коновальчуку – доктору педагогічних наук, професору, завідувачу кафедри теорії та методик дошкільної й інклюзивної освіти;

Олені Мірошниченко – доктору психологічних наук,

професору, професору кафедри професійно-педагогічної, спеціальної освіти, андрагогіки та управління;

Тетяні Шанковій – доктору педагогічних наук, професору, доценту кафедри початкової освіти та культури фахової мови.

Почесними грамотами за бездоганну сумлінну працю, високий професіоналізм, зразкове виконання службових обов'язків та з нагоди ювілею були нагороджені:

Людмила Комко – сторож навчального корпусу №1;

Людмила Куніцька – секретар-стенографіст;

Віктор Штеле – комендант навчального корпусу №2;

Марія Німко – прибиральник службових приміщень навчального корпусу №3;

Раїса Кравчук – сторож навчального корпусу №2;

Людмила Ляшко – прибиральник службових приміщень навчального корпусу №1;

Світлана Мельникова – комендант гуртожитку №2;

Віктор Мойсієнко – доктор філологічних наук, професор, професор кафедри української мови та методики її навчання;

Марина Хададова – старший викладач кафедри все-світньої історії;

Наталія Баргілевич – старший лаборант кафедри психології, логопедії та інклюзивної освіти;

Олег Фасоля – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри ботаніки, біоресурсів та збереження біорізноманіття;

Тетяна Криворучко – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри англійської мови та прикладної лінгвістики;

Юлія Максименко – кандидат біологічних наук, доцент, доцент кафедри зоології, біологічного моніторингу та охорони природи;

Оксана Кодубовська – кандидат філологічних наук, доцент кафедри англійської мови та прикладної лінгвістики;

Олексій Анхим – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри германської філології та зарубіжної літератури;

Анна Очковська – кандидат філологічних наук, старший викладач кафедри англійської філології та перекладу.

Щиро вітаємо нагороджених! Нехай ваші професійні здобутки та життєва енергія лише примножуються з роками. Пишаємося і дякуємо, що Ви з нами!

Відділ кадрів, пресслужба університету

Вступ-2026 до магістратури. Секрети успішної кампанії

Інформаційно-консультативний захід, присвячений майбутній успішній кампанії до магістратури, відбувся у середу, 22 квітня.

Онлайн-зустріч із відповідальним секретарем приймальної комісії Миколою Чайкою зібрала випускників бакалаврату та осіб, які планують здобути наступний освітній рівень або другу вищу освіту.

Під час заходу було детально розібрано правила прийому та вимоги до абітурієнтів у 2026 році.

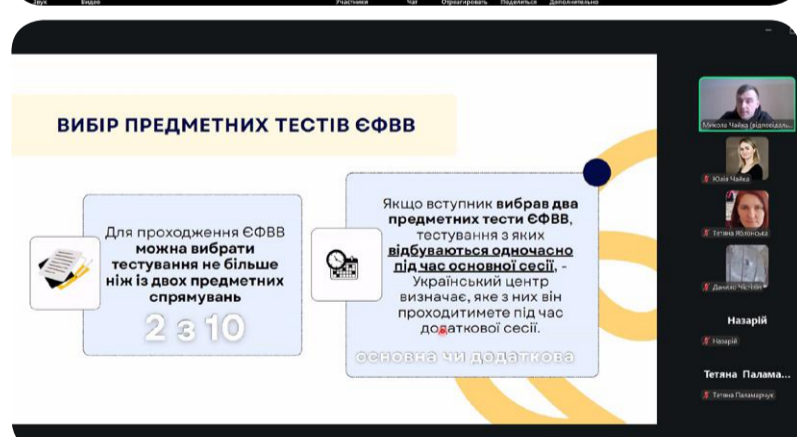
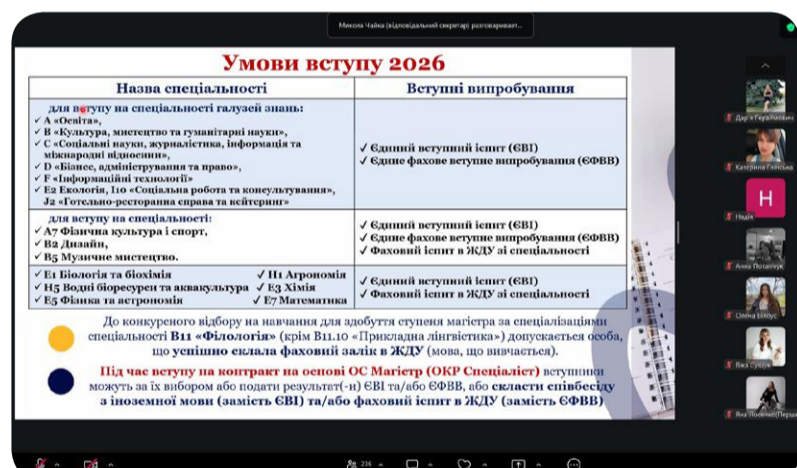
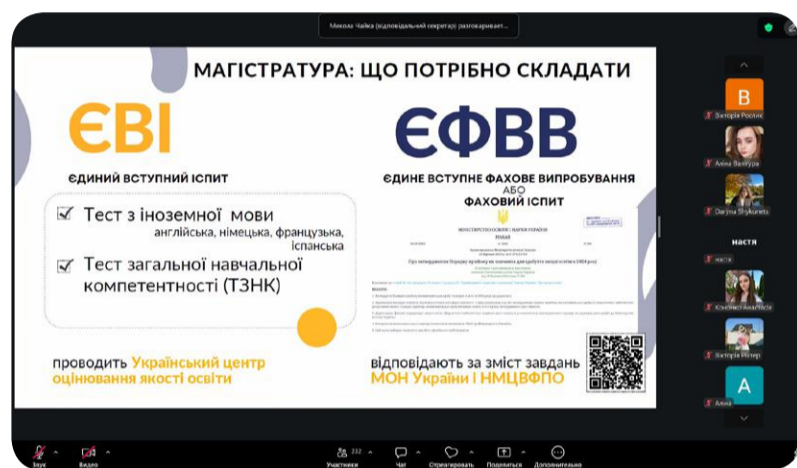
Основну увагу було приділено наступним питанням:

- порядок та терміни реєстрації для участі у ЄВІ та ЄФВВ, а також інформації про пункти проведення тестувань;
- механізм розрахунку результатів іспитів та їхнього врахування під час вступу до ЗВО;
- умови вступу для осіб, які вже мають диплом магістра або спеціаліста та претендують на навчання за іншою спеціальністю.

Завершальна частина зустрічі пройшла у форматі «питання-відповідь», де учасники змогли уточнити умови прийому за окремими спеціальностями, специфіку складання іспитів та розрахунку конкурсного балу.

Для тих, хто не зміг долучитися до конференції, актуальна інформація про терміни вступної кампанії та перелік необхідних документів постійно оновлюється на сайті університету в розділі «Абітурієнтам». Також ви можете звертатися за індивідуальною консультацією безпосередньо до приймальної комісії.

Дякуємо всім за активну участь та бажанню успіхів на іспитах!
<https://www.facebook.com/photo?fbid=1574220551377257&set=pcb.1574221088043870>

Пасхальний жарт

Засідання ННВК «Полісся»

Чергове засідання Навчально-науково-виробничого комплексу «Полісся» відбулося 23 квітня на базі Житомирського державного університету імені Івана Франка.

З вітальним словом та побажаннями плідної співпраці до учасників звернулася проректор з наукової роботи та міжнародної роботи професор Вікторія Жуковська.

Провідною темою засідання було визначено актуальні питання психологічної стійкості педагогів, здобувачів освіти, їх батьків в сучасних умовах.

Професор Олександра Дубасенюк прозвітувала про роботу комплексу від початку заснування до сучасних днів. Було відмічено різні напрями

роботи – виїзні засідання на базі різних закладів освіти міста Житомира та області, проведення круглих столів, конференцій, видання наукових публікацій тощо.

Учасники засідання відмітили плідну багаторічну працю шанованої пані професорки у діяльності ННВК «Полісся».

Олександра Дубасенюк представила свою колегу, професора Валентину Ковальчук як наступницю у модераторі подальшої роботи комплексу. На засіданні розглядалися

сутність, особливості, структура та основні виміри психологічної стійкості особистості. У форматі групової роботи учасники обговорили основні освітні механізми реалізації окреслених вимірів: особистісного, емоційного, когнітивного, соціального, культурного та фізичного.

Колеги обмінялися практичним досвідом комплексної діяльності закладів різного рівня освіти у вирішенні проблем подолання негативних наслідків стресових та травмуючих ситуацій у педагогічних та учнівських колективах.

До обговорення долучилися і викладачі нашого університету. Директор ННІ педагогіки доцент Валентина Танська і декан фізико-математичного факультету доцент Світлана Постова поділилися досвідом організації заходів, які проводяться в університеті з формування психологічної стійкості викладачів та студентів.

Було визначено питання подальшої співпраці та форми активного зворотного зв'язку між учасниками комплексу.

Пресслужба університету

Наші зірки!

Згідно з наказом Міністерства освіти і науки України № 531 від 27 березня 2026 року, двоє талановитих студенток ЖДУ імені Івана Франка удостоєні почесної академічної стипендії імені М.С. Грушевського на II семестр 2025/2026 навчального року.

Знайомтеся з нашими лідерками:

Дарина Рудницька. Дарина – справжня дослідниця у сфері іноземної філології. Під керівництвом професора Лариси Калініної вона впроваджує інноваційну «Staircase Model» для формування вмінь міжкультурного слухання у старшокласників. Переможниця міжнародного хакатону DigiEduHack, де разом із командою розробила навчальний модуль з використанням штучного інтелекту («AI-enhanced Digitalisation: Creative Projects for English Language Teaching»). Авторка тез про реформу профільної школи, учасниця XVIII Всеукраїнської науково-практичної конференції. Спікерка Ярмарку вакансій, де обговорювала цифрову компетенції майбутнього з лідерами освітнього ринку.

Валерія Яловицька. Валерія – активна та ініціативна представниця соціально-психологічного факультету, чия громадянська позиція та жага до знань надихають. Успішно захистила наукову роботу на тему адаптивності підлітків у складних умовах самотності. Учасниця конференцій з проблем психічного здоров'я під час війни та фестивалів арттерапії. Валерія відзначається високими організаторськими здібностями та активною підтримкою колег по навчанню, за що користується широкою повагою серед викладачів та студентства. Кореспондентки студентсько-викладацької газети «Універсум» зустрілися зі стипендіатками та поставили їм кілька запитань. Ось що вони відповіли:

– Які труднощі вам довелося подолати під час навчання та наукової діяльності?

– Д.Р.: Однією з основних труднощів було поєднання інтенсивного навчання з активною науковою діяльністю та участю в міжнародних проектах. Також викликом стало опанування нових цифрових інструментів для освітніх цілей. Але саме ці труднощі допомогли мені розвинути самодисципліну та гнучкість мислення.

– В.Я.: Єдине, що пригадується, це власна замкнутість та сором'язливість на першому курсі, яка не дозволяла мені діяти.

– Який свій проєкт або досягнення ви вважаєте найбільш значущим і чому?

– Д.Р.: Найбільш значущим для мене став проєкт, розроблений під час хакатону DigiEduHack - модуль «AI-Enhanced Travel English». Він поєднує сучасні технології та методику викладання і має практичну цінність для школи. Це був досвід, де я змогла реалізувати знання в реальному продукті.

– В.Я.: Не можу виділити.

– Як ви обираєте теми для своїх досліджень або проєктів?

– Д.Р.: Я орієнтуюсь на актуальність теми в контексті освітніх реформ і практичну користь для викладання. Також важливо, щоб тема викликала у мене особистий інтерес — це допомагає глибше занурюватися в дослідження.

– В.Я.: Просто власний інтерес або життєвий досвід власний чи близьких людей.

– Яку роль у вашому розвитку відіграли викладачі та наукові керівники?

– Д.Р.: Викладачі, особливо мій науковий керівник, відіграли ключову роль у моєму розвитку. Вони не лише спрямовують мене у науковій роботі, а й мотивують мислити критично, шукати нові підходи та не боятися експериментувати.

– В.Я.: Викладачі нашої кафедри є для мене прикладом.

– Які цілі ви ставите перед собою на найближчі кілька років?

– Д.Р.: Я планую завершити магістерське дослідження на високому рівні, продовжити наукову діяльність та впроваджувати інноваційні методи викладання іноземних мов.

– В.Я.: Розвиватися в професії, яку обрала для себе.

– Що вас мотивує продовжувати працювати навіть у складні періоди?

– Д.Р.: Мене мотивує розуміння того, що моя робота має реальний вплив на освіту. Також важливою є підтримка викладачів і можливість професійного зростання.

– В.Я.: Бажання самовдосконалення та розвитку.

– Як ви поєднуєте навчання, наукову діяльність і особисте життя, щоб уникати вигорання?

– Д.Р.: Я намагаюся планувати свій час, чергувати інтенсивну роботу з відпочинком і змінювати види діяльності. Важливо знаходити час для відновлення та спілкування з близькими.

– В.Я.: Ніяк. Ставлю пріоритет на те, де він необхідний тут і зараз, і туди вкладаю більше сил і часу.

– Яку пораду ви дали б студентам, які тільки починають свій шлях у науці?

– Д.Р.: Не боятися починати, навіть, якщо здається, що знань недостатньо. Варто шукати теми, які справді цікаві, і працювати системно. А також — не ігнорувати можливості, такі як конференції, курси чи проєкти.

– В.Я.: Докладати по максимуму зусиль і постійно вчитися, не втрачати шанс вивчити щось нове.

Іванна Дишлок, Олександра Вітук

Пишаємося стипендіатками Президента України!

Сьогодні весь університет святкує перемогу інтелекту, таланту та неймовірної праці!

Згідно з наказом Міністерства освіти і науки України № 513 від 24.03.2026 року, академічну стипендію Президента України призначено кращим студенткам нашого університету: Наталії Заруднюк та Олександрі Коваленко.

Наталія Заруднюк - магія слова та покликання душі, студентка-магістрантка 1 курсу ННІ філології та журналістики, спеціальність «А4 Середня освіта» ОП «Українська мова і література, англійська мова в закладах освіти». Історія Наталії - це шлях справжнього митця. Ще в 11 років вона написала свій перший твір, а з 12-ти вже створювала складні світи та характери. Вихована Наталія на безмежній кількості книг, міфології та фольклорі та пронесла любов до українського слова крізь роки. Сьогодні її дитяче захоплення та глибоке розуміння рідної культури перетворилися на велике державне визнання. Наталія доводить: щира пристрасть завжди веде до вершини!

Олександра Коваленко - енергія дії та науковий пошук, студентка 32 групи природничого факультету, спеціальність «Е1 Біологія та біохімія» ОП «Біологія». Олександра - справжній двигун свого факультету! Екс-голова студентського братства, волонтерка та талановита дослідниця. Її активності вистачить на цілий всесвіт: від організації «Дня поля» та «Фестивалю української хустки» до перемог на олімпіадах з біології та української мови. Вона не просто навчається - вона творить зміни! Її наукові доповіді вже звучали на міжнародних конференціях у Франції та Іспанії, а її добре серце дарувало свято дітям у школах-інтернатах. Це приклад лідера, який поєднує науку, громадську роботу та невтомне волонтерство.

Кореспондентки редакції зустрілися з дівчатами та поставили їм кілька запитань.

— За які досягнення Вам було надано президентську стипендію?

Н.З.: - За високі успіхи в навчанні. Точний

середній бал із рейтингу за минулий семестр - 9,00.

О.К.: - Для мене це не просто нагорода, а результат щоденної та дуже насиченої роботи протягом усіх трьох років навчання. Думаю, ключовим фактором стало те, що я намагаюся бути максимально ефективною в різних напрямках одночасно. По-перше, це стабільно високі показники у навчанні на спеціальності «Біологія та біохімія» та активна участь у наукових проблемних групах факультету. По-друге, це моя організаційська робота: я мала честь бути виконуючою обов'язки голови студентського братства природничого факультету, де відповідає за координацію студентських ініціатив. Також вагому роль відіграла моя профорієнтаційна діяльність. Я щиро люблю біологію і намагаюся популяризувати її серед школярів нашої області. Мені здається, що стипендія призначається саме за такий комплексний підхід: коли ти не лише сумлінно здобуєш знання, а й ініціюєш зміни, береш на себе відповідальність за розвиток рідного університету та допомагаєш іншим знайти свій шлях у науці.

— Чи брали Ви участь у додаткових проєктах, конкурсах або науковій діяльності? Розкажіть про це.

Н.З.: - Так, двічі брала участь у Міжнародному мовно-літературному конкурсі учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка, у студентському конкурсі наукових проєктів «Розвиток держави. Погляд у повоєнний час» у рамках XI Всеукраїнського студентського наукового симпозиуму «Співдружність наук: архітектура, економіка, право» в університеті Короля Данила, у регіональній студентській конференції «Науково-методичний полілог-25» з

теоретичних, історико-літературних і методичних питань в Житомирському державному університеті імені Івана Франка.

О.К.: - Так, звісно! Наука та громадська активність — це те, що наповнює моє студентське життя сенсом. Якщо говорити про науковий бік, то для мене особливою гордістю є І місце у першому турі Всеукраїнської олімпіади з біології у 2025 році. Це був виклик, який підтвердив, що мої зусилля мають сенс. Також я посіла ІІІ місце в олімпіаді з української мови за професійним спрямуванням, адже переконана, що сучасний науковець має бути всебічно освіченим і грамотним.

Мої дослідження вже вийшли за межі аудиторій: я мала досвід на міжнародних конференціях в Іспанії (м. Сарагоса) та Франції (м. Ліон) у 2025 році, де представляла результати власних досліджень. Але, окрім науки, я постійно залучена до безлічі інших проєктів. Це і організація «Фестивалю талантів», і проведення традиційного «Фестивалю української хустки», і розробка авторських біологічних квестів для студентів. Дуже цінним для мене був волонтерський досвід у грудні минулого року, коли ми готували свято для дітей зі спеціальної школи-інтернату.

Насправді, моя діяльність не обмежується лише цим переліком. Я завжди намагаюся бути там, де потрібна ініціатива. Мені подобається цей драйв: коли ти можеш підтримати чужий цікавий проєкт або зібрати команду для втілення власної ідеї. Я відкрита до будь-яких активностей, які роблять життя нашого факультету та університету яскравішим і кориснішим.

— Хто Вас рекомендував на отримання цієї стипендії?

Н.З.: - Дирекція ННІ філології та журналістики.

О.К.: - Мою кандидатуру рекомендував деканат факультету, а далі була ухвала на раді університету. Я щиро вдячна керівництву за підтримку моїх наукових ініціатив та довіру. Для мене важливо, що мої зусилля в навчанні та громадському житті отримали такий відгук.

— На що Ви плануєте витратити кошти стипендії?

Н.З.: - Ще не маю чіткого плану щодо цього.

О.К.: - Для мене ця стипендія - це інвестиція в мій подальший розвиток. Я планую витратити ці кошти на освітні ресурси: можливо, це будуть спеціалізовані курси, або ж придбання сучасної професійної літератури, яка допоможе мені в майбутніх дослідженнях. Також хочеться оновити технічне забезпечення для навчання, щоб робота над науковими проєктами була ще ефективнішою.

— Наскільки сильною стала Ваша мотивація після цього?

Н.З.: - Завжди маю сильну мотивацію, коли йдеться про навчання, та з кожним досягненням вона, звичайно, збільшується.

О.К.: - Чесно кажучи, мотивація зростає рази! Коли ти бачиш, що твої зусилля, безсонні ночі над конспектами, години в лабораторіях та активність у житті факультету помічають на такому високому державному рівні, це дає просто неймовірний заряд енергії. Це не просто фінансова підтримка — це, передусім, підтвердження того, що я обрала правильний шлях і що моя праця має цінність не лише для мене, а й для мого університету та країни.

Це визнання змушує мене підняти планку ще вище. Тепер хочеться робити ще більше, ставити ще сміливіші цілі та працювати над складнішими проєктами. Президентська стипендія для мене — це свого роду кредит довіри, який хочеться виправдати на всі 100%. Вона надихає мене не просто бути «хорошою студенткою», а ставати справжнім драйвером змін на своєму факультеті.

Сьогодні, як ніколи, я відчуваю відповідальність за те, що я роблю. Я хочу на власному прикладі доводити, що сучасна українська молодь — це інтелектуальна еліта, потужна сила, яка здатна змінювати світ через знання, інновації та науку. Житомирський державний університет дав мені чудовий старт, і тепер я відчуваю, що маю всі крила для того, щоб летіти далі, досліджувати більше і приносити реальну користь нашій науковій спільноті. Мотивація зараз — це не просто бажання вчитися, це прагнення стати частиною великих перемог України на науковому фронті.

— І, нарешті, які у Вас плани на майбутнє?

Н.З.: - На найближче майбутнє - працювати над магістерською, продовжувати навчання.

О.К.: - Мої плани нерозривно пов'язані з біологією та розвитком нашої держави. Я неймовірно люблю свій університет і той фундамент, який він мені дає, тому однозначно планую продовжувати навчання та заглиблюватися в наукову діяльність саме в цій сфері.

Однак я не звикла обмежуватися лише теорією. Однією з моїх пріоритетних цілей є здобуття міжнародного досвіду. Але головне для мене — не просто поїхати за кордон, а повернутися та імплемувати набуті знання в Україні. Моя велика мрія — стати висококваліфікованим фахівцем, який зможе зробити реальний, вагомий внесок у вітчизняну природничу науку. Я хочу розвивати ті дослідження, які почала ще на бакалавраті, і з часом реалізувати власні масштабні екологічні чи біологічні проєкти, що піднімуть престиж української науки на міжнародній арені. Я вірю, що наша держава має колосальний потенціал, і я готова працювати з повною самовіддачею, щоб бути частиною її прогресивного майбутнього. Головне — не зупинятися на досягнутому і завжди залишатися відкритою до нових знань та викликів.

Юлія Боднарашик, Вікторія Бордюк

Ліга АкТИВних

Обласний фінал «Ліги АкТИВних» відбувся у ЖДУ імені Івана Франка. Саме наш університет став центром спортивної події області — у спортивному комплексі факультету фізичного виховання і спорту відбулося урочисте відкриття обласного фіналу ІІ етапу проєкту «Ліга АкТИВних».

Університет прийняв найсильніші команди Житомирщини, які змагалися за право представляти регіон у всеукраїнському фіналі в Києві.

За перемогу боролися команди з різних куточків області:

- FamilyRun Club, МСК «Старт» з Бердичівського району;
- ACTIVE FOX, FALCONS AKTIVE з Житомирського району;
- «Піднімай рівень» з м. Коростень;
- «Активні Овруч» з м. Овруч;
- SOKIL ENERGY з м. Малин;
- МСК «Вікторі» з м. Коростишів.

Протягом двох днів учасники демонстрували свої навички у додзболі, флорболі, регбі-5 та панні.

До університету на обласний фінал завітали: Костянтин Лопушанський — заступник начальника Житомирської ОВА; Галина Киричук — ректор ЖДУ ім. І. Франка; Володимир Чумак — проректор; Олександр Гінгізов — начальник управління масового спорту області; Андрій Лайчук — декан факультету фізичного виховання і спорту; Олена Шуршава — начальник учнівського відділу; Олексій Іванишин — ветеран війни, координатор громадянського

військового руху; Дмитро Гедзюк — регіональний менеджер розвитку мультиспортивних клубів

Суддями на змаганнях були Андрій Гошко та

Марина Кухар.

Житомирський державний університет імені Івана Франка на ці дні став осередком спорту, драйву та командного духу.

Попереду — нові перемоги, яскраві емоції та сильні команди, які гідно представлять область на всеукраїнському рівні.

Пресслужба університету

Стартував ювілейний фестиваль «Студентська ліра»

У Житомирському державному університеті імені Івана Франка пройшли відбіркові тури та фінальний концерт ювілейного фестивалю «Студентська ліра» імені Володимира Шинкарука. В актовій залі вишу студенти представили свої творчі номери та змагалися за участь у фіналі. Кореспондентка редакції поспілкувалась з однією із організаторів фестивалю, кандидатом педагогічних наук, доцентом кафедри мистецької освіти Наталією Бовсунівською.

— Чому важливо проводити мистецькі фестивалі саме в студентському середовищі?

— Тому що студентська пора — це той період, коли людина шукає себе і не боїться пробувати нове. Фестиваль дає можливість вийти зі своєї «бульбашки», показати себе, подивитися на інших і зрозуміти, де ти є насправді.

Це ще й про атмосферу — там народжується дуже класний творчий драйв. Ти не просто виступаєш, ти включаєшся в процес, знайомишся з людьми, надихаєшся. І часто після таких подій з'являється більше мотивації працювати далі.

Ну і чесно — це той досвід сцени, якого ніяка аудиторія, ніяка теорія не замінить.

— Які критерії мають бути вирішальними для журі при виборі переможця творчого фестивалю?

— Звісно, техніка важлива — без неї нікуди. Але якщо все зводиться тільки до «правильно/неправильно», це трохи вбиває сенс мистецтва. Насправді хочеться, щоб журі дивилося ширше: чи чіпляє виступ, чи є в ньому щось живе. Бо іноді не ідеально, але дуже щиро — і це запам'ятовується краще, ніж «ідеально, але холодно». Ще важлива індивідуальність — коли видно, що це не копія когось, а свій голос. І загальне враження: як людина тримається на сцені, як вона контактує з залом.

Словом, перемагати має не просто «найправильніший», а той, після якого зал ще кілька секунд мовчить — бо зачепило в середині.

— Хто, зазвичай, приходить на такі відбори — ті, хто мріє про велику сцену, чи просто студенти, яким хочеться творчо «переключитися»?

— Насправді, приходять і ті, й інші — і в цьому вся цінність таких відборів. Є студенти, які чітко бачать себе на великій сцені: вони підготовлені, амбітні, для них це ще один крок уперед. А є ті, хто приходить «переключитися» від навчання, спробувати себе, вийти із зони комфорту — іноді навіть випадково. І що цікаво: дуже часто саме з другої категорії виростають найяскравіші історії. Людина приходить без великих очікувань, а потім відкриває в собі щось нове.

Тому ці відбори — не тільки про конкуренцію, а й про відкриття. І для глядача, і для самих учасників. Словом — це драйв, спілкування, майстер-класи такі спонтанні, що дивуєшся — і такий талант «спав»! Дитино добра, ти ж справжній діамант!!! Для прикладу — Марічка Коваленко, Дар'я Баб'як...

Мадіна Мамаджанова

Хроніка «Студентської ліри»

15 років тому професор, поет, композитор та громадський діяч Володимир Шинкарук вперше запросив на сцену нашого університету талановитих студентів ННІ педагогіки, які подарували глядачам незабутні враження.

З легкої руки професора фестиваль набирав обертів... До боротьби за перемогу долучались студенти й інших факультетів. Згодом, студенти інших вишів.

Цьогоріч у фестивалі взяла участь студенти різних факультетів нашого університету, Державного університету «Житомирська політехніка», Житомирського технологічного фахового коледжу КНУБА.

Розпочав «Студентську ліру» гостючий виступ володарки гран-прі минулорічного фестивалю — студентки Природничого факультету Марічки Коваленко.

У конкурсній програмі були представлені різні номінації — авторський твір, хореографія, вокал, інструментальний жанр.

Звучали твори легендарних музикантів сучасності — Led Zepelin, гурту RIDNI, Haley Reinhart, гурту «Korn», Adele, Vivienne Mort, Святослава Вакарчука, Тіни Кароль.

Цьогоріч журі відзначило найвищою нагородою виступи двох конкурсантів. Гран-прі за авторську поезію виборолла студентка ЖДУ імені Івана Франка Вероніка Бабічук. За блискучий виступ Гран-прі отримав

вокальний квартет «АКОРД» Державного університету «Житомирська політехніка».

У номінації «Інструментальний жанр» перемогу здобув Ян Столбецький, студент ННІ педагогіки ЖДУ імені Івана Франка.

І місце у номінації «Хореографія» посів гурт «REVIVALS CREW» Житомирського технологічного фахового коледжу КНУБА.

У номінації «Художнє читання» І місце розділили Віолетта Шинкарук та Аліна Гуляєва, студентки ННІ педагогіки ЖДУ імені Івана Франка.

У «Вокально-інструментальному жанрі» — перемогу здобула Діана

Діденко, Житомирський технологічний фаховий коледж КНУБА.

У найчисельнішій номінації «Вокал» перемогу здобули студентки Житомирського державного університету імені Івана Франка Дар'я Бартова, студентка соціально-психологічного факультету, та Крістіна Корнівська, студентка ННІ педагогіки.

Приз глядацьких симпатій завоював студент ННІ філології та журналістики Андрій Ковальов.

Пресслужба університету
Фотозвіт за посиланням:
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1576178321181480&set=pcb.1576182874514358>

Переможець номінації «Приз глядацьких симпатій»

Після фінальної частини фестивалю я поставила кілька запитань переможцю номінації глядацьких симпатій — студенту ННІ філології та журналістики Андрію Ковальову.

— Які виступи сьогодні найбільше «чіпляють» глядачів? Це щось патріотичне, ліричне чи, можливо, веселе?

— Сьогодні глядача найбільше «чіпляє» щирість, а не «просто красиво». Люди миттєво відчують фальш — і так само миттєво відгукуються на правду. Тому чіпляє не жанр, а те, що йде від душі і що ближче до серця глядачеві. Це можуть бути потужні патріотичні виступи, від яких стискається горло, або дуже тихі, ліричні історії, де впізнаєш себе. І навіть щось легке й веселе зараз звучить зовсім інакше — як ковток повітря.

Але незалежно від жанру, найсильніше працює правда в емоціях — коли артист не грає, а проживає те, що показує на сцені, і те, що йде дійсно від душі.

— Що дає такий фестиваль студентам саме зараз, під час війни? Це спосіб заявити про себе чи можливість відчувати підтримку один одного?

— На мою думку, такі фестивалі — це більше, ніж сцена і виступи. Це і про самовираження, і про підтримку — одне без іншого зараз неможливе. Це місце, де народжується відчуття «ми тримаємось разом». Фестиваль дає студентам шанс бути почутими, поділитися своїми баченням і талантом. Так, тут можна заявити про себе — і це важливо. Але ще важливіше, що тут можна не ховати свої емоції, говорити про них через творчість і бачити, що тебе розуміють. У час, коли реальність часто вибиває з рівноваги, такі фестивалі стають точкою опори. Це про силу бути разом, про сміливість творити навіть тоді, коли складно — і про віру, яка звучить голосніше за будь-які обставини. У такий непростий час це не просто культурна подія — це простір сили, взаємної підтримки і надії.

Мадіна Мамаджанова

Соцмережі очима молоді: конкурс психологічних есе у ЖДУ

Учні закладів загальної середньої освіти міста на початку квітня взяли участь у конкурсі психологічних есе для старшокласників, який вже п'ятий рік поспіль відбувається за ініціативи кафедри соціальної та практичної психології ЖДУ імені Івана Франка.

У цьому році учні працювали над психологічним есе на тему «Самопрезентація в соцмережах: між маскою і щирістю», а також взяли участь у змістовному майстер-класі від Ксенії Гаврилюк.

За результатами конкурсу визначено переможців:

I місце:

- **Юр'єва Олександра**, ліцей №30, керівник – практичний психолог Романенко Євгенія.

II місце:

- **Біленька Софія**, ліцей №10, керівник – практичний психолог Сторожук Вікторія;

- **Ревнюк Дарина**, ліцей №3, керівник – практичний психолог Рослякова Ірина.

III місце:

- **Плотницький Владислав**, ліцей №10, керівник – практичний психолог Сторожук Вікторія;

- **Торчук Діана**, відокремлений підрозділ «Науковий ліцей ЖДУ ім. Івана Франка», керівник – практичний психолог Світлична Тетяна;

- **Баранівська Діана**, ліцей №21, керівник – практичний психолог Павліченко Олена;

- **Алексєєнко Катерина**, ліцей №1, керівник – практичний психолог Бовсуновська Тетяна;

- **Семенюк Даніл**, Науковий ліцей Житомирської політехніки, керівник – практичний психолог Гетманська Марія;

- **Корж Вікторія**, ліцей №25, керівник – практичний психолог Шаран Ольга;

- **Рисінська Єва**, ліцей №23, керівник – практичний психолог Шустова Марія;

- **Мороз Ольга**, ліцей №17, керівник – практичний психолог Більковська Тетяна;

- **Карпович Ірина**, Вересівський ліцей Житомирської міської ради, керівник – заступник директора з виховної роботи Козачук Аліна;

- **Антонюк Мілена**, ліцей №24, керівник – практичний психолог Павлюк Леся.

Номінації:

- «Оригінальний погляд» - **Одоміч Аліса**, ліцей №20, керівник – практичний психолог Волошина Валентина;

- «Виваженість думки» - **Козенюк Марія**, ліцей №10, керівник – практичний психолог Сторожук Вікторія; **Міщенко Владислав**, ліцей №27, керівник – Перепелиця Катерина;

- «Емоційно-динамічний дискурс» - **Пукасюк Анна**, ліцей №7, керівник – Сахнюк Валентина.

Щиро вітаємо переможців та учасників конкурсу! Дякуємо учням за глибокі, щирі та актуальні роздуми, а педагогам — за підтримку й підготовку. Бажаємо подальших успіхів, натхнення та нових досягнень!

Журналістка газети «Універсум» поспілкувалась зі старшим викладачем кафедри соціальної та практичної психології соціально-психологічного факультету Людмилою Фальковською про конкурс психологічних есе та роль соціальних мереж у житті сучасної людини.

— **Чому цього року соціально-психологічний факультет обрав саме таку форму роботи з майбутніми абітурієнтами як написання есе/письмової роботи? І чому темою обрали саме соціальні мережі?**

— Насправді, така форма роботи як психологічне есе була запропонована нами для співпраці зі старшокласниками ще з часів появи дистанційного навчання. Така ідея виникла у зв'язку з викликами COVID-19 і доценти Наталія Портницька, Ольга Савиченко, Ганна Пирог, Інна Загурська, Ірина Тичина, Ксенія Гаврилюк, а також професори Віктор Кириченко, Олег Мазяр та інші викладачі кафедри знайшли релевантний спосіб впоратися з цими викликами. «Дебют» есе відбувся у складі завдань обласної олімпіади для старшокласників, що дозволило у такий спосіб відчувати автентичні думки учасників з приводу дражливої теми. Це виявилось вкрай цікавим як з точки зору розмаїття поглядів та аргументів на користь власної думки, так і з точки зору глибини, занурення в тему та широти, ракурсу бачення проблеми цих поглядів. Для нас як викладачів психології цінним був той свіжий наратив,

яку ми мали змогу читати, помічаючи десь поміж рядків хід думок, переживання, залученість, легку емоційну хвилю чи потужний драйв. Доволі цінною є можливість запитати думки юнацтва, а це рідко трапляється, щодо глобальних і, водночас, інтимних тем — саме тут вибухає творчий потенціал, з'являються аргументи, факти, міркування, які жили десь глибоко всередині і раптом, виявляються!, стають комусь цікавими. Безперечно, психологічне есе — це цікавий досвід для обох сторін конкурсу. З 2024 року конкурс есе перетворився на самостійний, незалежний від олімпіади, спосіб підтримувати цікаве спілкування з майбутніми абітурієнтами.

Цьогоріч тема соціальних мереж була запропонована не випадково — це формат публічного життя у довільній формі, який є доволі вразливою, часом тригерною та провокативною стороною буття сучасної людини. Водночас, соціальні мережі використовуються як майданчик гібридної війни, цілеспрямованого впливу на почуття, спосіб мислення та сприйняття, тому не лише кібербезпека, а й кіберкультура є вимогою часу.

— **Що у відповідях учасників цього року Вас найбільше здивувало або змусило подивитися на соцмережі інакше?**

— Роботи конкурсантів були різними, але цінними в тому, що штучний інтелект не використовувався. Такою була умова конкурсу. А це вже спосіб послухати і прислухатися до себе, побудувати думку, дотриматися логіки, дібрати потрібні слова, знайти влучну фразу тощо. Змістовно вразливі роботи, які описували вдалі і невдалі формати досвіду довіри в соціальних мережах, а також захоплювали доволі зрілі погляди на проблему і способи превенції залежності від мереж. Оскільки переможців конкурсу було запрошено на вручення дипломів та нагород до аудиторій нашого університету, їм, як і їхнім керівникам, запропонували продовжити обговорення теми соціальних мереж у командах і захистити свій командний проект. Глибина, переконливість, сміливість і зрілість думок на цьому майданчику стали вражаючими!

— **У чому, на Вашу думку, головна різниця між тим як підлітки та дорослі люди сприймають роль соцмереж?**

— Тут далеко ходити не потрібно — наші життєві умови, як і досвід, формуються за різних обставин. Урбанізоване суспільство давно стикалося з проблемою самотності та соціальної ізоляваності, а в часи глобалізації та Інтернету ця проблема не зникла, але з'явився вихід — створити власний затишний світ, хоч і віртуальний, але з можливістю встановлювати контакти, ділитися емоціями й думками, шукати близьких за духом, вподобаннями, смаками тощо — тобто реалізувати все те, що властиве людській природі й є основою формування людяності. Старші покоління на шляху будови власного «Я» мали більше шансів здобувати досвід через помилки та подолання труднощів — це формувало їх, зміцнювало впевненість у власних силах. Молодше покоління, що виросло в часи технологічних проривів, також будує себе. Проте їм складніше, оскільки інколи бракує імпліцитного, тобто здобутого в практиці, досвіду. Натомість у них завжди під рукою є експліцитний досвід, тобто представлений у

доведених і недоведених знаннях, якому вони безмежно довіряють. Тому завдання старших полягає в тому, щоб допомогти відкласти гаджет і приділити час живому спілкуванню — із собою та зі світом. Адже він чекає, сповнений найрізноманітніших сюрпризів.

— **Чи можна говорити про залежність молоді від соцмереж. І як зрозуміти, що людина перейшла цю межу?**

— Питання залежності — це завжди пошук причин і способів її подолання. Дофамін як гормон контролює і підтримує зсередини те, що приносить задоволення, а також сприяє залученню інших гормонів, які роблять життя яскравішим. Залежною від смартфона чи комп'ютера можна вважати людину, яка скролить, тобто переглядає, працює або читає від 3-4 до 9 годин. Хто ж є незалежним? Питання полягає в тому, наскільки людина здатна відчувати повноту життя поза гаджетами: не реагувати на хейт, не залежати від вподобайок, не шукати «найвигіднішу» локацію для інстаграмного фото тощо. Натомість, важливо вміти насолоджуватися лісом, співом пташок, подорожами, спілкуванням, смаками, відчуттями — таким недосконалим і, водночас, чарівним світом навколо і всередині нас.

— **Які риси відрізняють сильне психологічне есе від просто добре написаного тексту?**

— Звісно, в аналізі есе викладачі кафедри зважають на низку критеріїв, які заздалегідь повідомляються конкурсантам і за якими присуджуються номінації. Це – дотримання логічної послідовності, опора на науковий підхід, практичність рішень, тобто конкретні заходи, і реалістичність чи досяжність цілей, структурованість і грамотність мовлення. Сила есе полягає в його нетривіальності в усьому: свіжості точки зору, драйві мисливця за розв'язкою головоломки, дискусії з науковими ідолами тощо.

— **Що найціннішого отримують учасники від цього конкурсу, окрім результатів і відзнак?**

— Думаю, висловлю думку і своїх колег-психологів: найбільший зиск у конкурсі есе полягає в задоволенні нагальної потреби бути висловленим, почутим, визнаним. Це означає: «Я е!», тобто мене чуять, бачать, мене розуміють, мене приймають, я цікавий, я не один такий — поруч одностудентів.

— **Яку ключову ідею про роль соцмереж у житті людини варто винести після цього конкурсу?**

— Кожен для себе визначає стосунок до соціальних мереж на власний розсуд. Важливо пам'ятати: у соціальних мережах людина шукає того, чого їй бракує в реальному житті. Тому, панове, більше життя! Тоді менше часу залишатиметься на його віртуалізацію.

Дорослі мають бути прикладом для підрастаючого покоління: поза межами смартфонів, безпечно, цікаво й захоплююче. Можеш ділитися цим у соцмережах, надихати і запалювати інших, але не забувай: життя прекрасне, воно не чекатиме. Не ховайся від нього — наповнюй його подіями, справами, планами, цінуй себе, живи цікаво й у відповідності до власної природи!

Анастасія Ломоносова

Арттерапія як інструмент зцілення і саморозвитку

Фестиваль арттерапії «Арттерапія як інструмент зцілення та розвитку» пройшов 1 травня на соціально-психологічному факультеті. Редакцію зацікавила така форма роботи з молоддю, тому ми зустрілися з Аллою Буніс, одним з модераторів фестивалю, практикуючим психологом, яка тісно пов'язана з нашим університетом. Пані Алла спеціалізується на арттерапії, тому саме вона й розповіла нам про фестиваль та роль мистецтва у відновленні людини.

- Що таке арттерапія?

- Арттерапія - це метод психотерапії та психологічної корекції, що базується на мистецтві та творчості. Як говорила Олена Тараріна, голова правління Східноукраїнської асоціації арт-терапії, «Арттерапія - це мова, через яку людина може говорити навіть тоді, коли мовчить».

- Яка мета фестивалю?

- Фестиваль арттерапії відбувається вже вдруге та приурочений до Всеукраїнського Дня психолога. Мета фестивалю – популяризувати та продемонструвати трансформаційну силу арттерапії як доказовий ефективний метод психологічного відновлення у подоланні життєвих викликів та відновленні ресурсу, забезпечивши учасників інструментами для творчого самовираження і ментального оздоровлення та створивши простір для професійної взаємодії.

- Хто може взяти участь у фестивалі?

- Психологи, психотерапевти, педагоги, соціальні педагоги, симпатичні арттерапії та всі, хто цікавиться саморозвитком.

- Чи потрібен творчий досвід або підготовка?

- Ні, не потрібно. Навпаки, клієнт, який не вміє малювати, дуже хороший клієнт.

- Що саме буде відбуватися на заході?

- Практичні майстер-класи, арттерапевтичні техніки, простір для відновлення і натхнення, нові знайомства та підтримка, кімната терапії іграшкою та фаяр-шоу.

- Яку користь можуть отримати учасники?

- Це буде більше, ніж просто подія. Це буде простір, де можна відчувати, відновитися і бути собою, отримати професійні інструменти.

- Будуть якісь номінації?

- Ні.

- Де буде проходити? Online чи offline? У приміщенні чи на повітрі?

- Offline, у приміщенні університету. Реєстрація починається з 9.30 в холі центрального корпусу університету. Перший майстерклас – о 10.00 в актовому залі центрального корпусу на третьому поверсі.

- Чи будуть якісь гості? Хто буде модератором?

- Модераторами буду я та Наталія Портницька.

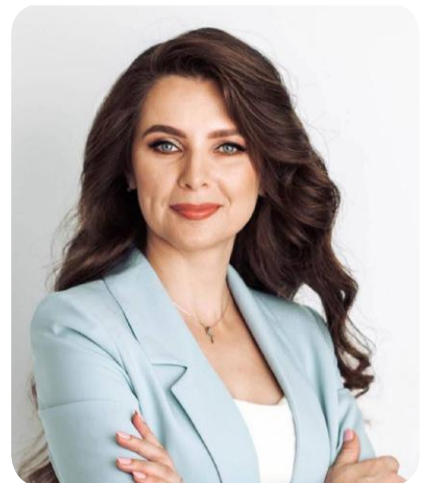
- Чи передбачені якісь нагороди учасникам/переможцям?

- У нас немає переможців. Це не змагання.

- Як можна зареєструватися та взяти участь?

- Реєстрація виключно за посиланням - <https://forms.gle/VDDPkrFWKqP157uZc7>

Дар'я Мянговська

Студент створив мангу про Крим

Студент спеціальності «Графічний дизайн» ННІ педагогіки Дмитро Колодич разом із командою творчих однодумців – Ростиславом Сушком, Мар'яною Сачик, а також представниками офісу Кримської платформи – презентував авторський візуальний проєкт – мангу «Помах крил метелика».

Проєкт є яскравим прикладом синтезу сучасного графічного дизайну, ілюстрації та соціально важливого змісту. Через мову візуальних образів, композиції, кольору та стилістики манги автори порушують тему Криму, осмислюють події 2014 року. Особливу увагу в роботі приділено дизайнерським рішенням, характерній стилістиці персонажів, динаміці кадру, графічній виразності та візуальній драматургії, що підсилює змістову наповненість твору.

Керівниця Служби забезпечення діяльності Кримської платформи Представництва Президента України в АР Крим Неля Гринишин зазначила, що видання манги планується трьома мовами – українською, англійською та японською. Це дозволить значно розширити аудиторію та донести інформацію про Крим і події, що відбулися у 2014 році, на

міжнародному рівні.

Кореспондентка газети зустрілась з Дмитром та поставила йому кілька запитань.

– Поясніть нашим читачам – що таке манга? Чому Ви обрали для творчості цей жанр?

– Манга — це японські комікси, які є величезною частиною культури Японії та справжнім світовим феноменом. Хоча, на перший погляд, це може здатися просто книжкою з картинками, манга має свої унікальні особливості, які відрізняють її від західних коміксів. Я обрав цей жанр, тому що мені подобається візуальне оповідання та передача думок через одну історію. До того ж манга є найлегшою у виробництві, бо жанр є чорно-білим. Хоча конкретно в цій історії додавання кольорів було ініціативною Кримської платформи.

– Що стало поштовхом до створення манги «Помах крил метелика» саме на тему Криму?

– Оригінальними авторами сценарію є Мар'яна Сачик та офіс Кримської платформи. Вони надихнулися людиною, яка наразі знаходиться в російському полоні, – Богданом Зізою. Автори ідеї вирішили створити його біографію та показати спротив людини, яка боролася з російським режимом в Криму, використавши нестандартний візуальний елемент – мангу. Після того, як вони написали сценарій, вони звернулися до нас і ми почали працювати.

– Які дизайнерські рішення були для Вас найскладнішими під час роботи над проєктом?

– Потрібно було передати історію так, щоб візуальне оповідання було однаково приємним як для людей, які ознайомлені з тим, що таке манга

та як вона читається зі всіма нюансами, так і для людей, які вперше чули про мангу та не знали, як її читати та як сприймати.

– Чи консультувалися Ви з експертами або істориками під час підготовки матеріалу?

– Офіс кримської платформи та Мар'яна Сачик консультувалися з рідною сестрою Богдана, вони давали всю інформацію, яка необхідна для передачі історії, та, звісно, й ми поглиналися в його історію більш детально, щоб передати як та чим жила ця людина.

– Чи планується подальший розвиток проєкту або нові подібні ініціативи?

– Все можливо, але ми як ілюстратори наразі зайняті своїми проєктами.

– Чи плануєте Ви працювати в жанрі манга й надалі?

– Так як ми (Ростислав Сушко та Колодич Дмитро – О.В.), сценарист та ілюстратор, працюємо в жанрі манги вже 6 років, ми і в подальшому будемо працювати в цьому стилі. Саме зараз ми зайняті іншим проєктом, вже нашим особистим. Можливо, через деякий час про цей проєкт можна буде послухати детальніше.

Олександра Вітук

Від редакції: Ознайомитись з книгою та передзамовити її можна за посиланням: https://vydavnytstvo.com/shop/butterfly_ua/

Не ведись! Тебе використовують:

Як захистити дітей від вербування ворогом

Як діє ворог: Методи маніпуляцій

Пастка «легких грошей»
Підліткам пропонують від 400 грн за розквашення оголошень до 3800–39000 за теракти, проте в більшості випадків гроші взагалі не виплачують.

Поступове отягування
Все починається в «невинних» завдань (фотографії, грофіті), щоб зняти психологічний бар'єр перед вчепленням тяжких диверсій.

Психологічний тиск та шантаж
Вербувальники використовують інтимні фото дитини або погрози «адати» її поліції за вже виконані дрібні доручення.

Анонімність як інструмент
Спілкування відбувається виключно в месенджерах через анонімі ахвалти, щоб дитина відчувала іноді безпеку.

Поради батькам:
На що звернути увагу

Незрозумілі кошти та речі
У дитини з'являються нові гаджети, дорогі одяг або великі суми кишенькових грошей, походження яких вона не може пояснити.

Зміни в поведінці
Дитина став замкнутою, рідше зацікавлюється об'єктами критичної інфраструктури або проводить надто багато часу в секретних чатах.

Нове підозріле оточення
Звертайте увагу на нових «онлайн-друзію», які октено рокитують дитину про її життя або пропонують «підзаробити».

Масштаби загрози (Статистика)

450+ затриманих за підпалі
Саме стільки осіб затримані СБУ та Нацполіцією протягом 2024 року за еновання російських хураторів.

407 підпалених автомобілів
3 березня 2023 року зафіксовано сотні впадків зипнення авто військових, в такому полад 140 диверсій на залізничі (репейні шафи).

Група ривку: 13–17 років
Це вік активного пешуку фінансової нехаложності, чим і хористуються професійні психологи-вербувальники.

Суворість покарання за злочини, до яких втягують дітей

Стаття ККУ	Вид злочину	Відповідальність (в 14 років)
ст. 113	Диверсія	15 років або довічне у'янення
ст. 258	Терористичний акт	Від 5 до 10 років позбавлення волі
ст. 194	Зпичення майна (підпал)	Від 3 до 10 років позбавлення волі

Алгоритм дій:
Як не стати зрадником

Категорично відмовся та заблокуй
Не вступай у дискусії, припини спілкування та одразу заблокуй підвірний контакт.

Збережи докази
Зроби скріншоти пистування, номері телефонів та ніхнеймів вербувальника для правоохоронців.

Шлях до звільнення від відповідальності
Громадани, які добровільно повідомляють про зв'язок з ворогом і не вчинили моцних дій, звільнюються від хримінальної відповідальності.

Куди звертатися (Гарячі лінії)

Чат-бот «Спали ФСБшника»
Повідомляйте про спроби вербування у Telegram: t.me/spaly_fsb_bot

Поліція та СБУ
Телефонуйте за номером 102 або на лінію довіри СБУ: 0 800 501 482

Чат-бот «Брама»
Допомагайте блокувати ворожі ресурси та дізнавайтесь про методи віберзахисту.

Стань студентом на один день в ННІ філології та журналістики

Навчально-науковий інститут філології та журналістики корпус № 4, ауд. 101

28 квітня
початок 12:00

Вступна кампанія

(096) 388 00 36
(063) 449 09 81

pk@zu.edu.ua

Сьогодні в ННІ філології та журналістики ЖДУ імені Івана Франка було по-справжньому драйвово!

28 квітня ми відчинили двері для майбутніх абітурієнтів – учнів житомирських ліцеїв.

Це було занурення в атмосферу нашого інституту. Гості дізналися про спеціальності, освітні програми, навчальні можливості та студентське життя

Найцікавіше відбувалося на майстер-класах, де викладачі та студенти ділилися реальним досвідом:

• «Мистецтво інтерв'ю» – вчилися готуватися до розмови та як поводитися під час запису.

• «Face to camera: лайфхаки для старту» – розбирали, як впевнено почуватися в кадрі та створювати крутий контент.

• «Розмовляй польською з нами» – відчували мелодійність мови та вичили перші фрази.

• «English life hacks» – дізналися, як прокачати англійську легко та без нудьги.

• «Написання короткої прози» – шукали натхнення та вчилися створювати тексти, що чіпляють.

Дякуємо всім, хто завітав до нас! Ви неймовірні, енергійні та перспективні. Чекаємо на вас уже в статусі наших студентів!

<https://www.facebook.com/photo?fbid=1575311487934830&set=pcb.1575316104601035>

<https://www.facebook.com/reel/1661975538476358>

Дванадцять років традицій наукового спілкування

Регіональна студентська конференція, організатором якої була кафедра української та зарубіжної літератур і методик їх навчання, відбулася 24 квітня у Житомирському державному університеті імені Івана Франка.

Редакція спрямувала свою журналістку до кафедри, де вона зустрілася з координатором конференції, кандидатом філологічних наук, доцентом Вікторією Білявською.

— Яку роль, на Вашу думку, відіграє «Науково-методичний полілог-’26» у розвитку сучасної гуманітарної науки?

— Ця конференція має регіональний статус і участь у ній беруть, передусім, студенти. Для багатьох із них це перші кроки в науці, де вони презентують свої наукові дослідження. Зазвичай, саме на III курсі студенти починають писати курсові роботи, тому цей захід є апробацією їхнього першого наукового досвіду. Значення конференції полягає не в глобальному впливі на світову науку, зрозуміло, що студентів нашого університету, який лише починає займатися дослідженнями, складно змінити глобальний вимір. Проте це надзвичайно важливий перший крок у їхній подальшій професійній діяльності.

— Які виступи або результати молодих дослідників Вам найбільше запам’яталися?

— Конференція була присвячена актуальним питанням української та зарубіжної літератури, переважно

сучасної, а також методиці викладання. Кожен із виступів був надзвичайно цікавим. Хотіла б окремо відзначити виступ Інни Чикаленко, науковий керівник - доктор філологічних наук, доцент Олена Юрчук, який стосувався постаті сучасного українського поета Юрія Іздрика та його збірок. Також хочу закцентувати увагу на доповіді Наталії Зароднюк, яка говорила про «образ дому» в сучасній літературі та про те, яких трансформаційних змін цей образ зазнав на сучасному етапі.

— Чи вдалося реалізувати конференцію відповідно до запланованого сценарію?

— Так. Оскільки я є координатором конференції й люблю, щоб усе було по порядку, абсолютно все було реалізовано відповідно до нашої програми.

— Наскільки якісним, на Вашу думку, був рівень студентських наукових доповідей?

— За рівень студентських доповідей відповідають самі студенти, а також викладачі кафедри української та зарубіжної літератури та методик навчання. На мою думку, як викладача цієї кафедри та наукового керівника, чий студенти теж виступали на цьому заході, ми можемо гарантувати високий рівень наукових робіт наших вихованців.

— Які питання або проблематика стали найбільш обговорюваними під час конференції?

— Мабуть, найбільш обговорюваною темою став виступ Ольги Ящинко про кримськотатарську літературу та долю кримських татар загалом. Її дипломна робота присвячена аналізу роману Анастасії Левкової «За Перекопом є земля», і саме ця тематика в сучасному вимірі викликала найбільший інтерес.

— Яке значення має такий формат наукового спілкування для підготовки майбутніх фахівців-

філологів?

— Підготовка фахівців-філологів включає різні напрями, і наукова діяльність є одним із ключових етапів. Це перші кроки в професії. Для багатьох студентів участь у таких конференціях є підготовкою до майбутніх публічних захистів, адже ми пам’ятаємо, що і курсові, і дипломні роботи захищаються публічно. Це — досвід виступу перед аудиторією, досвід аргументації та ведення дискусії, який показує, наскільки студент готовий відстоювати власну точку зору.

— Чи передбачено продовження конференції або розширення її тематичних напрямів у майбутньому?

— Конференція відбувається вже у дванадцятий раз, тому має тривалу традицію. Вперше вона була організована у 2012–2013 роках, коли кафедра ще мала назву «кафедра теорії та історії світової літератури», а захід називався «Філологічний полілог». Ідейним натхненником тоді був доктор філологічних наук, професор Володимир Ершов, а першим організатором та координатором виступила кандидат філологічних наук, доцент Галина Соболевська. Це були викладачі, які працювали в нашому університеті по 20–30 років. Координатором тоді була ще юна Юліанна Кацемба, майбутня аспірантка нашої кафедри. Згодом, до назви конференції додався методичний компонент. Зараз конференція є науково-методичною, бо поєднує історію української та зарубіжної літератури із методикою їх викладання. Оскільки організатором є кафедра української та зарубіжної літератури та методик їх навчання, тематично напрями розширюватися навряд чи будуть, але цілком імовірно, що в майбутньому конференція переросте з регіонального рівня у всеукраїнський.

Надія Супруненко

ЖИТОМИРСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА
Навчально-науковий інститут філології та журналістики
Кафедра української та зарубіжної літератур і методик їх навчання

РЕГІОНАЛЬНА СТУДЕНТСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ

«НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ПОЛІЛОГ — '26»

з теоретичних, історико-літературних і методичних питань

24 квітня 2026 року
ауд. 211/4 корпус

13:30

Міжнародна онлайн-конференція

Х Всеукраїнська науково-практична студентська онлайн-конференція з міжнародною участю «Професійна іншомовна підготовка в контексті сучасних освітніх викликів» проходила 8 квітня в ННІ іноземної філології. В ній взяли участь студенти і науковці з України, Польщі та США. Метою конференції було надання можливості співпраці вітчизняним та іноземним студентам, які вивчають іноземні мови за академічним і професійним спрямуванням, задля отримання нових знань, комунікації, обміну ідеями, досвіду професійного і міжкультурного спілкування.

Наша кореспондентка взяла коментар у модератора конференції, викладача кафедри іноземних мов і новітніх технологій навчання Владислава Кулака.

— Розкажіть нашим читачам детальніше про мету проведеної міжнародної конференції.

MODERNISATION OF UNIVERSITY EDUCATION PROGRAMMES IN FOREIGN LANGUAGES BY INTEGRATING INFORMATION TECHNOLOGIES (DigiFLEd)
МОДЕРНІЗАЦІЯ УНІВЕРСИТЕТСЬКИХ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ З ІНОЗЕМНИХ МОВ НА ОСНОВІ ІНТЕГРАЦІЇ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

— Головна мета полягала у створенні живого майданчика для діалогу між майбутніми фахівцями та досвідченими науковцями. Ми прагнули не просто обговорити теорію, а й знайти реальні рішення для викликів, які стоять перед сучасною іншомовною освітою. Це і питання цифровізації, і подолання міжкультурних бар’єрів, і адаптація навчальних програм до вимог ринку праці. Важливо було дати студентам можливість відчувати себе частиною глобальної наукової спільноти.

— З яких країн були учасники?

— Цього року конференція мала дуже потужне міжнародне представництво. Окрім українських учасників з різних куточків нашої країни, до нас доєдналися колеги та студенти з Польщі (зокрема, з Міжнародної академії прикладних наук у Ломжі) та Сполучених Штатів Америки (представники Marysville STEM Early

College High School з Огайо). Така географія дозволяє поглянути на освітні проблеми з різних ракурсів.

— Виступи кого з учасників сподобалися особисто Вам і чому?

— Важко виділити когось одного, адже рівень підготовки був надзвичайно високим. Проте мене особисто вразили доповіді, присвячені інтеграції IT-технологій у вивчення мов. Також дуже цінними були виступи наших іноземних партнерів — Зої Шарлович, кандидата педагогічних наук, проректора з міжнародної діяльності Міжнародної академії прикладних наук у Ломжі (Республіка Польща) та Марка Фенсіла, викладача Marysville Stem Early College, High School (Огайо, США). Їхній досвід дає розуміння того, як працюють освітні моделі в ЄС та США, що є надзвичайно корисним для нашого професійного зростання.

— Які ключові питання обговорювалися під час конференції?

— Дискусії відбувалися навколо трьох основних аспектів: професійне володіння іноземними мовами, культурологічні аспекти комунікації та впровадження цифрових інструментів в освіту. Окрему увагу ми приділили результатам проекту DigiFLEd, який фактично модернізує підхід до навчання мов у вищій школі.

— Що було найважче в модераторії цього заходу?

— Найбільший виклик для модератора — це таймінг та підтримка динаміки. Коли теми настільки актуальні, дискусії розгортаються дуже палкі, і зупиняти цікавий діалог завжди непросто. Також технічний аспект: об’єднати учасників з різних часових поясів (від України до Огайо) в єдиному цифровому просторі так, щоб кожен був та почувався почитим.

— Віртуальний університет Digital Language Hub, який існує у ЖДУ, він орієнтований лише на студентів ННІ іноземної філології? Чи будь-хто може скористатися його послугами?

— Digital Language Hub — це сучасний цифровий простір, який ми розвиваємо в межах міжнародної співпраці. Хоча базово він створювався для модернізації програм філологів, його потенціал значно ширший. Ми прагнемо зробити цей ресурс корисним для всіх здобувачів освіти, які зацікавлені у вдосконаленні мовних навичок. Це відкрита екосистема для навчання та обміну досвідом.

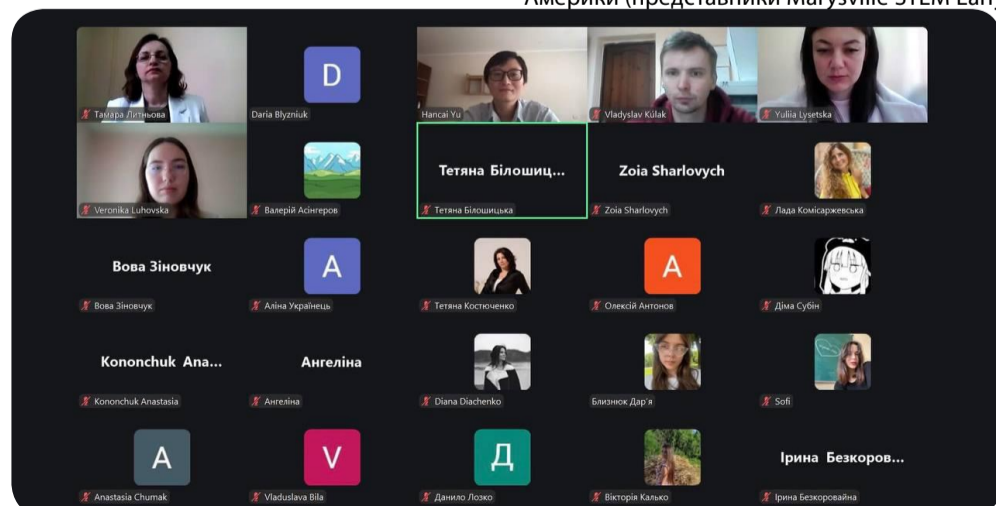
— Яку користь студентам дають міжнародні проекти на кшталт DigiFLEd Erasmus+?

— Це колосальні можливості. По-перше, це доступ до європейських стандартів освіти та інноваційних курсів, які зараз проходять пілотування. По-друге, це пряма комунікація з іноземними лекторами та студентами. Проект DigiFLEd стирає кордони: студент у Житомирі може використовувати ті ж цифрові інструменти, що й студенти у провідних університетах-партнерах.

— Яким чином проект сприяє розвитку цифрових навичок викладачів і студентів?

— Це відбувається через практичну дію. Ми вже провели 15 вебінарів, де викладачі вчилися працювати з новими платформами та методиками. Для студентів це проявляється у форматі онлайн-курсів та роботи у віртуальних хабах. Ми не просто говоримо про цифровізацію, ми в ній працюємо: від створення цифрового контенту до використання спеціалізованого програмного забезпечення у лінгвістиці.

Єва Павленко

«Космос рано чи пізно прийде нас знищити...»

Чи готове людство до життя за межами Землі та які ризики несе колонізація космосу? Про це ми поговорили з Іваном Хомяком — учасником ІХ Житомирського астроекологічного семінару. У розмові він пояснив, чому екологічна безпека є ключем до виживання та чи можливі автономні екосистеми.

— Якою була головна мета астроекологічного семінару і чи вдалося її досягти?

— Це вже дев'ятий семінар, який ми проводимо на базі природничого факультету. Головна ціль наших семінарів — передбачення екологічних проблем, які виникають під час космічної експансії та пошук варіантів їхнього розв'язання. Кожен наступний семінар — це конкретизація цієї головної цілі. Цього разу ми займалися питаннями екологічної безпеки позаземних поселень та супутніми проблемами. Це актуально з огляду на те, що зараз інтенсивно розвивається кілька програм щодо створення таких поселень на Місяці вже в найближче десятиліття.

Я вважаю, що нам вдалося досягти поставлених цілей не лише тому, що ми організували дискусійний майданчик для обговорення теми. Поза межами офіційної частини семінару нам вдалося попередньо домовитися про співпрацю із деякими науковими установами України та ЄС. В тому числі надати консультацію дослідницькій установі нашої країни із безпекових питань.

— Поясніть, чому саме питання екологічної безпеки є ключовим для позаземних поселень?

— Для усіх живих істот екологічна безпека є ключем для виживання. Адже екологія — це наука про взаємозв'язок між живими істотами і їхнім середовищем. Тут, на Землі, ми розглядаємо питання екологічної безпеки дуже вузько. Перш за все — запобігання забрудненню довкілля або виснаження ресурсів. Насправді, екологічна безпека — це збереження умов середовища в певних оптимальних умовах, необхідних для життя людини та супутніх організмів. В поселеннях за межами Землі це буде найважливішим завданням. Без вміння забезпечити сталість оптимальних умов наша космічна експансія неможлива.

— Які основні екологічні ризики виникають при колонізації космосу?

— Космос, насправді, дуже ворожий для життя. Те, що ми маємо тут, на поверхні планети, такі комфортні умови — це результат дуже рідкого випадку. Нам неймовірно пощастило, що ми досі існуємо. Дуже часто наша біосфера сама виправляла наші помилки та нерозумні вчинки.

За межами Землі нам потрібно буде розраховувати на самих себе й уникати будь-яких помилок. Це великий комплекс факторів: від гравітації та радіації, які існують в позаземному просторі, до тих процесів, які відбуваються в ізольованих екосистемах позаземних поселень.

— Враховуючи ці ризики, наскільки реально створити замкнені екосистеми для життя людини?

— Замкнуту екосистему створити не важко і ми це робили на прикладі МКС. А ось зробити повністю автономну екосистему — це задача із багатьма зірочками. Поки що нам цього не вдалося створити. Так, ми можемо зробити щось навколо якоїсь групи рослин. Однак, нам потрібно зробити замкнену екосистему навколо групи людей, які житимуть і працюватимуть в ній. Це поки що не мало жодного позитивного експериментального результату.

Ми переносимо свої бази із орбіти на Місяць, тому що на поверхні у нас є шанс зробити автономну екосистему, використовуючи ресурси нашого супутника. Сенс наступного кроку в колонізації космічного простору полягає в тому, щоб ми мали повністю екологічно та економічно самодостатні позаземні поселення. Цю задачу ми маємо розв'язати за найближче десятиліття.

— Які технології або дослідження сьогодні найбільше наближують нас до цього?

— Я не назву жодної технології або наукової галузі людства, яка б не наближала нас до цього. Шлях у космос — це шлях людства, його першооснова існування. Ми повинні мати технології та потужності, достатні для протистояння вбивчому космосу. Рано чи пізно нам перестане щастити і ми стикнемося із космосом віч-на-віч на поверхні рідної планети. Якщо ми будемо неготові, то ми загинемо разом із усім живим на Землі. В якій гармонії із природою та самими собою ми б не жили, космос рано чи пізно прийде нас знищити. Ми маємо бути готовими. Наша космічна експансія — це ідеальна підготовка до такої зустрічі. Тому кожна людина на планеті має прямо чи опосередковано докластися до процесу освоєння космічного простору. Отже, усі знання й усі технології є важливими для підвищення наших шансів на виживання у ворожому

до життя космосі.

— Яку роль у вирішенні цих проблем можуть відігравати українські науковці?

— У 2020 році Україна увійшла до складу так званої місячної угоди (Artemis Accords «Угоди Артеміди»). Зараз в ній 43 держави. Це угода, яка гарантує наш наступний крок в освоєнні космосу із метою виживання людства. Незважаючи на те, що ми маємо великий дефіцит ресурсів і маємо війну із неадекватним сусідом, ми не повинні відступати від стратегічної цілі людства. Докладаємо, наскільки це можливо. Ми, наприклад, організуємо дискусійний майданчик у вигляді щорічного астроекологічного семінару. Ми розробили курс «Основи астроекології», який пройшли 52 наших студенти. Лекції із цього курсу вже читаються в «European university on responsible consumption and production» (від ред. - Європейський університет з відповідального споживання та виробництва (EURECA-PRO) — це

альянс дев'яти університетів із восьми європейських країн — А.Б.) та «Technische Universität Bergakademie Freiberg» (від ред. - Фрайберзька гірничо-академія (TUBAF) — найстаріший у світі технічний університет гірсько-го профілю, заснований 1765 року в Саксонії, Німеччина. Це державний вуз, що спеціалізується на ресурсах, матеріалознавстві, металургії, енергетиці та екології — А.Б.). Ми проводимо дослідження гірничих розробок як моделей для тераформінгу (від ред. - гіпотетичний або реальний процес зміни клімату, атмосфери та поверхні планети, супутника чи іншого космічного тіла, щоб зробити його придатним для життя людей, схожим на земне. Це масштабний інженерний підхід, що включає створення атмосфери, підвищення температури та формування екосистем) і самовідновлення рослинності. Також, ми розробили імітатор місячного ґрунту (реголіту) ETL-1, на якому перевіряємо ріст культурних рослин та бур'янів. В дослідженнях

беруть участь наші студенти та школярі нашого ліцею.

— І на завершення: якими, з урахуванням усього сказаного, Ви бачите перші позаземні колонії в майбутньому?

— Згідно плану, ми маємо мати таку першу колонію вже протягом найближчого десятиліття. Як не дивно, на перешкоді стають не технології, яких ми не маємо чи побіли в наших наукових знаннях. Головна проблема — недалекоглядні виборці, які делегують владні повноваження неадекватним керівникам. Це зараз найбільша загроза не лише для таких проєктів, а й для нашої цивілізації в цілому. Якщо ми стикнемося із космічною катастрофою в темні часи цивілізаційного занепаду, то можемо зникнути разом із усім живим на планеті. Однак, потрібно працювати. Людей, які усвідомлюють важливість космічної експансії та працюють над її реалізацією, ще трохи є. Поки ми є, ми будемо боротися.

Катерина Фещук

Срібло на міжнародному турнірі з боксу

Міжнародний турнір з боксу проходив 11–12 квітня у місті Нітра (Словаччина). Там зібралися сильні та перспективні спортсмени з дев'яти країн: Словаччини, України, Чехії, Німеччини, Литви, Хорватії, Словенії та Польщі. Поєдинки проходили у напруженій боротьбі та стали справжнім випробуванням майстерності, витривалості й характеру.

Іван Возний, студент 1 курсу факультету фізичного виховання і спорту, виборов срібло, продемонструвавши високий рівень технічної та тактичної підготовки.

За враженнями від турніру до Івана Возного редакція спрямувала свого кореспондента. Ось що Іван розповів:

— Розкажіть про свої враження від турніру.

— Турнір у Нітрі залишив дуже сильні враження. Атмосфера була надзвичайно енергійною. Відчувалося, що це серйозні міжнародні змагання: хороша організація, підтримка глядачів, багато сильних спортсменів. Такі турніри мотивують і дають відчуття великої спортивної спільноти. Конкуренція була дуже високою.

— Наскільки відчувалася конкуренція серед спортсменів?

— Участь спортсменів з дев'яти країн означала різні стилі, підходи до боротьби та рівень підготовки. Кожен поєдинок був непередбачуваним, і не було «легких» суперників — усі виходили максимально зарядженими на перемогу.

— Який із Ваших поєдинків на турнірі був найскладнішим і чому?

— Найскладнішим був, напевно, фінальний поєдинок. Суперник був дуже досвідчений, добре підготовлений фізично й тактично. Довелося максимально зібратися, змінювати тактику прямо під час бою та працювати на межі своїх можливостей. Але перемогу не віддав.

— Які емоції Ви відчули, коли здобули срібну медаль?

— Коли я здобув срібну медаль, відчув змішані емоції. З одного боку — радість і гордість за результат, адже це серйозний рівень. З іншого — невелике розчарування, бо завжди хочеться піднятися на найвищу сходинку.

— Чи задоволені Ви своїм результатом, чи все ж є відчуття, що могли вибороти «золото»?

— Загалом, я задоволений результатом, адже це важливий крок уперед і цінний досвід. Але, звичайно, є відчуття, що міг виступити ще краще. Це мотивує працювати ще більше.

— Як проходила Ваша підготовка до цього турніру?

— Підготовка була інтенсивною: регулярні тренування, робота над технікою, витривалістю, спаринги. Також важливу роль відіграла психологічна підготовка — налаштування на змагання і вміння тримати концентрацію.

— Чи відчували Ви особливу відповідальність, виступаючи за Україну?

— Так, відповідальність була дуже відчутною. Виступати за Україну — це велика честь, і хочеться показати максимум своїх можливостей. Це додає як мотивації, так і певного тиску, але я намагався перетворити це на силу.

— Які Ваші найближчі спортивні цілі після цього турніру?

— Найближчі цілі — проаналізувати свої виступи, виправити помилки та підготуватися до наступних турнірів. Хочу покращити результат і вибороти золоту медаль на міжнародному рівні.

Денис Томко

У місті Коростишів (Житомирська область) відбувся 4 етап змагань «Пліч-о-пліч», де чудово виступила команда Наукового ліцею та завойувала 3 місце. Капітан команди — Добровольська Каріна.

Представник команди — Косенко Назар.

Склад команди: Бржезицька Вікторія, Ковальчук Софія, Машталер Катерина, Оганесян Каріна, Попик Ольга, Чепіга Вероніка (ліберо), Шевчик Анна та Столяренко Олександра.

Вітаємо команду з чудовим результатом та бажаємо подальших перемог!
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=947365184344261&set=pcb.947365281010918>

Підписано Меморандум про співпрацю між ЖДУ імені Івана Франка в особі ректора Галини Киричук та Громадською спілкою «Асоціація спортивної боротьби Житомирської області» в особі президента Сергія Кулмалієва.

Метою співпраці є розвиток студентського спорту, зокрема спортивної боротьби, та вдосконалення освітніх програм у сфері фізичної культури і спортивної підготовки.

Окремо сторони обговорили питання підготовки тренерських кадрів з вільної та греко-римської боротьби закладом вищої освіти, а також можливості перепідготовки та підвищення кваліфікації діючих тренерів.

Крім того, було наголошено на важливості профорієнтаційної роботи серед спортсменів щодо вступу до університету з метою підготовки майбутніх фахівців у сфері спортивної боротьби.

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1269464918652611&set=pcb.1269465001985936>

<https://www.facebook.com/reel/1574329513642287>

Вчителі Наукового ліцею ЖДУ Ольга Левченко та Юлія Климович 30 березня отримали почесну відзнаку від British Council Ukraine за високі результати у координації діяльності TAG (Teacher Activity Groups) у межах міжнародного освітнього проєкту #SWITLO.

Їхній внесок у розвиток ініціативи, ефективну комунікацію між учасниками та забезпечення якісної реалізації проєктних завдань отримав високу оцінку з боку організаторів і партнерів програми.

Завдяки згуртованій, системній та натхненній співпраці вчителів англійської мови вдалося створити дієву спільноту однодумців, об'єднаних спільними цінностями та прагненням до професійного зростання. Це середовище стало платформою для обміну досвідом, ідеями та сучасними освітніми практиками.

Така взаємодія сприяє як підвищенню якості викладання англійської мови, так і формуванню відкритого освітнього середовища, орієнтованого на розвиток, партнерство та інновації.

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1557636513035661&set=pcb.1557638856368760>

Правопросвітницький захід у межах загальнодержавного проєкту «Прозорі університети» відбувся 31 березня в ЖДУ імені Івана Франка.

Спікеркою заходу виступила Інна Савицька — представниця Національного агентства з питань запобігання корупції, яка презентувала тему «Антикорупція у вишах: розпізнай, реагуй, впливай». У центрі уваги — формування культури академічної доброчесності, запобігання корупційним ризикам та посилення відповідальності в освітньому середовищі.

Під час заходу обговорено: сучасні підходи до впровадження принципів академічної доброчесності; діяльність Офісу доброчесності та освітні можливості для ЗВО; оновлення стандартів вищої освіти та перспективи впровадження дисципліни «Антикорупція та доброчесність».

Факультет фізичного виховання і спорту був представлений усіма кафедрами підрозділу, зокрема

- кафедрою фізичної культури та базової загальновійськової підготовки, від якої участь взяли гаранті освітньо-професійних програм:

Григорій Грибан — «Теорія та методика навчання (фізична культура)» (III рівень); Оксана Бородіна — «Середня освіта (фізична культура)» (II рівень); Євгеній Жуковський — «Середня освіта (фізична культура)» (I

рівень) та члени робочої групи: Андрій Лайчук, Альона Ляшевич, Олександр Гусаревич;

- кафедрою медико-біологічних дисциплін — завідувачка Алла Гарлінська;

- кафедрою теоретико-методичних основ фізичного виховання та спорту — викладачка Мирослава Броневиц.

Участь у таких заходах сприяє утвердженню принципів доброчесності, підвищенню якості освітнього

процесу та формуванню середовища довіри, відповідальності й відкритості в академічній спільноті.

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1462684042319626&set=pcb.1462686072319423>

У ЖДУ імені Івана Франка на факультеті фізичного виховання і спорту відбулася яскрава першість з баскетболу. На майданчику зійшлися команди різних курсів, демонструючи не лише техніку, а й характер, витримку та командний дух. Ігри проходили у напруженій, але дружній атмосфері — кожен матч тримав у напрузі до останніх секунд. Окрему атмосферу створювали вболівальники — їхня підтримка додавала енергії та мотивації гравцям.

Результати змагань:

1 місце — збірна 2 курсу;

2 місце — збірна 1 курсу;

3 місце — збірна 3 курсу.

Кращі гравці турніру: Оленюк Дмитро (22 Бд-СОФк), Ніколайчук Вікторія (12 Бд-СОФк) та Кабанець Богдан (32 Бд-СОФк). Саме ці студенти стали лідерами на майданчику та зробили вагомий внесок у результати своїх команд.

Вітаємо переможців та дякуємо всім учасникам за емоції, гру і атмосферу справжнього спортивного свята.

Окрема подяка організаторці — заступниці декана з навчальної роботи Тетяні Кафтановій, завдяки якій турнір відбувся на високому рівні

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1463339938920703&set=pcb.1463341095587254>

Відео за посиланням: https://www.facebook.com/reel/991312170233329/?s=single_unit

Студенти та викладачі ЖДУ імені Івана Франка не просто побували на матчі ФК «Полісся» — вони прожили його від першої до останньої хвилини! Гучно підтримували команду, переживали кожен момент гри та заряджали трибуни своєю енергією. Кожен гол, кожна небезпечна атака й кожне зусилля гравців знаходили відгук у серцях уболівальників. Атмосфера на стадіоні була по-справжньому вибуховою: оплески, єдність і шалений драйв відчувалися з перших секунд!

Університет завжди мотивує свою спільноту обирати активний спосіб життя та підтримувати спорт. А можливість вболівати за ФК «Полісся» — це більше, ніж просто відвідування матчів. Це справжній заряд емоцій, відчуття команди та ритм гри, який об'єднує й надихає.

Гармонійне поєднання освіти й спорту, де ЖДУ і клуб разом формують сильну спільноту підтримки ФК «Полісся».

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1464891522098878&set=pcb.1464895025431861>

Молодіжний чемпіонат Європи з боротьби самбо серед юніорів та юніорок проходив 21–23 квітня в місті Новий Сад (Сербія). Віолетта Кумечко, студентка 31 групи факультету фізичного виховання і спорту, продемонструвала високий рівень підготовки, витримку та справжній бойовий характер, виборовши почесне 3 місце у ваговій категорії до 59 кг.

Щиро вітаємо Віолетту та її тренерів — Олену Кумечко й Людмилу Новицьку — із вагомим досягненням на міжнародній арені!

Бажаємо нових перемог, натхнення та ще яскравіших виступів у майбутньому!

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1474755521112478&set=pcb.1474759574445406>

Наша альма-матер радо зустріла у своїх стінах заступника міністра освіти і науки України Миколу Трофименка. У межах робочого візиту відбулась зустріч із керівництвом університету: ректором та проректорами. Під час розмови обговорили ключові напрями розвитку закладу, сучасні виклики у сфері вищої освіти та розширення можливостей для успішної професійної реалізації студентів.

Заступник міністра приділив особливу увагу умовам навчання та матеріально-технічному забезпеченню: оглянув навчальні аудиторії, відвідав спортивні зали і завітав до фотогалереї, де представлені досягнення студентів у різних видах спорту.

Окремий акцент був на наукових і культурних осередках закладу. Микола Трофименко відвідав обсерваторію, а також побував у музеях університету, які зберігають історичну спадщину. В університетській телестудії заступник міністра поспілкувався зі студентами та відповів на їхні запитання щодо освітніх реформ та ініціатив.

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1565380462261266&set=pcb.1565383478927631>

ЖДУ імені Івана Франка та Громадська організація «Асоціація художньої гімнастики в Житомирській області» відтепер партнери! Ректор ЖДУ Галина Киричук та Президент Асоціації Олена Орлова визначили ключові вектори спільної роботи: спільні наукові дослідження та публікації; організація конференцій, семінарів та круглих столів; культурна та освітня взаємодія; обмін досвідом та професійними знаннями.

Віriamo, що поєднання академічних традицій університету та спортивної енергії Асоціації дасть потужний поштовх для розвитку науки, освіти та спорту в нашому регіоні!

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1571637541635558&set=pcb.1571637984968847>
<https://www.facebook.com/reel/1960456124557811>

ЖДУ імені Івана Франка та Управління культури та туризму ЖОБА офіційно зафіксували співпрацю, підписавши Меморандум про партнерство.

Рішення закладає міцний фундамент для реалізації проекту «Спадщина Незалежності. Житомирщина 2026». Мета: об'єднати науковий потенціал університету та організаційні ресурси області, щоб зберегти, дослідити та повноомо відкрити культурний код рідного краю.

Співпраця охоплює реалізацію спільних наукових, освітніх і культурно-просвітницьких ініціатив, проведення досліджень, підготовку аналітичних матеріалів і створення сучасного інформаційного контенту.

Важливим напрямом є розвиток практичної складової для студентів – експедиції, стажування та дослідницькі проекти, пов'язані з вивченням культурної спадщини регіону.

Окремий акцент зроблено на збереженні та осмисленні об'єктів культурної спадщини, їх інтеграції в сучасний культурний простір і розвиток туристичної привабливості Житомирщини.

Партнерство є прикладом того, як синергія освіти, науки й влади може створювати нові можливості для розвитку регіону та збереження його унікального культурного надбання!

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1565471722252140&set=pcb.1565469212252391>

Кубок Європи з дзюдо, що об'єднав спортсменів з різних країн світу, відбувся 25 квітня в місті Каунас (Литва). Олександр Мартинчук, студент 21 групи факультету фізичного виховання і спорту, гідно представив Україну та виборов почесне друге місце, продемонструвавши високий рівень майстерності, силу духу та незламний характер.

Щиро вітаємо спортсмена та його тренера — Віктора Кошачевца — із вагомим досягненням на міжнародній арені!

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1477427174178646&set=pcb.1477430774178286>

Анна Миколаєнко, студентка 42 групи спеціальності «014 Середня освіта» освітньої програми «Середня освіта. Українська мова і література» ННІ філології та журналістики, виборола диплом III ступеня у фіналі XVI Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка. Пишаємося перемогою та бажаємо нових успіхів!

Кубок світу з боротьби самбо серед чоловіків та жінок відбувся 11–12 квітня в місті Єреван (Вірменія). У змаганнях взяли участь понад 300 спортсменів із 21 країни світу.

Віолетта Кусечко, студентка III курсу факультету фізичного виховання і спорту, продемонструвала високий рівень підготовки, витримку та справжній бойовий характер, виборовши почесне 3 місце.

Щиро вітаємо Віолетту та її тренерів — Олену Кумечко й Людмилу Новицьку — із вагомим досягненням на міжнародній арені!

Бажаємо нових перемог, натхнення та ще яскравіших виступів у майбутньому!

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1466838981904132&set=pcb.1466841561903874>

Соціально-психологічний факультет гостинно відчинив двері для майбутніх абітурієнтів з 25-го ліцею та Житомирського приватного християнського ліцею «Сяйво». Захід «Проживи один день життям студента» став для школярів справжнім зануренням у студентську атмосферу ЖДУ імені Івана Франка.

Щоб максимально наочно продемонструвати особливості навчання, ми організували цікаві завдання. Замість теорії — практика: школярі мали змогу спробувати себе в ролі фахівців, виконуючи: артикуляційні вправи; вправи на мовленнєве дихання; невровправи; вправи на розвиток фонематичного слуху тощо.

Під час такого занурення гості детально дізналися про ключові напрями нашої підготовки: 016.01 Спеціальна освіта (Логопедія) та 016.02 Спеціальна освіта (Корекційна психопедагогіка).

Дякуємо всім учасникам за активність, щирі запитання та гарний настрій!

Раді були бачити такий високий інтерес до спеціальностей, що змінюють життя дітей на краще.

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=122194590776763244&set=pcb.122194591274763244>

Чемпіонат Європи з комбат дзю-дзюцу, який зібрав найсильніших спортсменів з різних країн Європи, відбувся 24–26 квітня в місті Михайлівці (Словаччина).

Віолетта Кумечкр, студентка 31 групи факультету фізичного виховання і спорту, продемонструвала відмінний рівень підготовки, силу характеру та впевненість у своїх діях, здобувши золоту нагороду у розділі «клоуз контакт».

Щиро вітаємо Віолетту та її тренерів — Олену Кумечко й Людмилу Новицьку — із блискучим результатом на міжнародній арені!

— Що для Вас означає срібло на Кубку Європи? Це просто перемога чи стимул працювати далі?

— Це великий стимул працювати далі. Срібна медаль — це підготовчий процес до великих стартів, таких як чемпіонат Європи та Світу.

— Який поєдинок на турнірі став для Вас найскладнішим і чому?

— Найскладнішим був поєдинок за півфінал, тому що проти мене був дуже незручний для мене опонент. Я зміг у нього виграти лише на додатковому часі. В загальному ми

Крок до вершини

Срібна медаль Кубка Європи з дзюдо, що проходив 28–29 березня в місті Познань (Польща) — результат наполегливої праці та сили характеру. Олександр Мартинчук, студент 21 групи факультету фізичного виховання і спорту, гідно представив Україну у ваговій категорії до 66 кг та виборов почесне друге місце, продемонструвавши високий рівень майстерності, силу духу та незламний характер.

Щиро вітаємо спортсмена та його тренера — Віктора Кошавцева — із вагомим досягненням на міжнародній арені! Редакція спрямувала журналістку до срібного призера за враженнями та коментарями.

боролись 10 хвилин.

— Який момент на турнірі запам'ятався Вам найбільше і чому саме він?

— Та, напевно, навіть не було такого моменту. Я просто боровся та йшов далі.

— Як проходила Ваша підготовка до Кубка Європи і що було найскладнішим у цьому процесі?

— Я тренувався в залі. Перед Кубком були тренувальні збори в Чехії. Так що все проходило добре і я підійшов до змагання в гарній формі.

— Яку роль у Вашому результаті відіграв тренер?

— Тренер був постійно зі мною, допомагав як під час підготовки, так і на

самих змаганнях.

— Як Вам вдається поєднувати навчання в університеті з професійним спортом?

— Звичайно, це дуже важко. Але я надаю перевагу профільним предметам, тому що це моя майбутня професія.

— Наскільки для Вас важливо представляти Україну на міжнародній арені саме зараз?

— В такий непростий час це дуже важливо. Хочеться підіймати прапор України і показувати всім, що ми найсильніші, незважаючи ні на що.

— Які цілі ставите перед собою після срібної медалі?

— Звісно, головні старты будуть

вже восени. Буду рухатися далі, боротися на кубках Європи і буду старатися показати гарну боротьбу та результати.

— Ким Ви бачите себе через 10 років?

— Якщо все буде, як я хочу, то бачу себе професійним спортсменом, а вже потім тренером.

— Якби Ви могли почати життя спочатку, який вид спорту Ви б обрали?

— Мені дуже подобається дзюдо. На даний момент це — моє життя. Тому без ніяких сумнівів вибрав би дзюдо.

Надія Зубленко

Бронзовий призер відкритого чемпіонату Франції з кіокушинкай карате

XIII відкритий чемпіонат French Open Shinkyokushin з кіокушинкай карате пройшов у місті Лілль (Франція) 28 лютого - 1 березня. Це — престижні міжнародні змагання, які зібрали сильних спортсменів із різних країн, де кожен поєдинок був сповнений напруги, характеру та справжнього бойового духу.

Максим Опанасюк, студент 21 Бд-ФКС групи факультету фізичного виховання і спорту, гідно представив Україну та Житомирську область на міжнародній арені й виборов бронзову нагороду серед чоловіків у розділі куміте. Окрім цього, спортсмен був відзначений спеціальною нагородою за проявлений характер і жагу до перемоги — символ справжньої сили духу та незламності!

Ми поспілкувалися зі спортсменом про його шлях у спорті, підготовку до змагань та досвід участі у міжнародних турнірах.

— Як давно ти займаєшся кіокушинкай карате?

— Карате займаюсь 7 років.

— Чим кіокушинкай карате відрізняється від «звичайного» карате?

— Кіокушинкай карате можна довго порівнювати зі звичайним, але якщо коротко, то головна відмінність — у жорсткості та контактності. У кіокушинкай карате бій проходить у

постійному обміні ударами та з прямим контактом між суперниками. Дорослі спортсмени 18+ змагаються без будь-яких протекторів на руки чи ноги.

— Хто був твоїм першим тренером?

— Мій перший тренер — Андрій Яцюк. Саме він дав мені старт у цьому спорті. Це чудова людина, яка не лише навчила базових речей, а й підтримувала, мотивувала та вірила в мене з самого початку.

— Чи пам'ятаєш ти свою першу медаль?

— Ні, перемоги не здобув — став призером. Але для себе я переміг, адже отримав цінний досвід.

— Ти став призером турніру IFK DRAGON CUP. Як розшифровується ця абревіатура?

— International Federation Karate — це одна з федерацій карате.

— Як ти готувався до турніру? Що було найскладнішим?

— Регулярно відвідував тренування та викладався на

максимум. Найскладнішим було відновлення після попереднього турніру у Франції — мав лише 5 днів між турнірами, а потім одразу поїхав на наступний турнір у Німеччину.

— З яких країн були твої суперники?

— Мені довелося змагатися з двома спортсменами з Франції та одним із Німеччини.

— Хто був твоїм найбільшим конкурентом на турнірі?

— Не було одного конкретного конкурента, якого можна виділити. На татамі всі рівні, і кожен суперник по-своєму сильний та небезпечний.

— Чи є у тебе якісь звички або прикмети перед важливими змаганнями?

— Ні, немає.

— Ким ти бачиш себе через 10 років?

— В першу чергу — людиною з правильними принципами та цінностями.

Анастасія Ломоносова

Як еміграція змінює українських дівчат

Для більшості європейських дівчат вік від 18 до 25 років — це час університетських вечірок, безтурботного навчання, пошуку себе та період спроб та власних помилок.

Проте для тисяч українських дівчат цей період став часом, коли вони мали швидко подорожувати. Війна не просто змусила їх виїхати за кордон — вона кинула їх у симулятор дорослого життя, де замість екзаменів — дванадцятигодинні зміни, договори про оренду житла, відповідальність за свою родину і не тільки.

ПРАЦЯ, ЩО РОБИТЬ ТЕБЕ ДОРОСЛИМ

Валерія Сафронова, 25 років, Чехія.

Для Валерії дорослішання почалося не з отримання диплому, а з запаху заводу у місті Нератовіці. Вона їхала до Чехії не за «враженнями», а щоб вижити та підтримувати свою сім'ю фінансово.

«Це виглядало як конюшня, незнайомі чехи робили там ремонт, а кімната закривалась наче як іграшковий замок», — так вона описує своє перше житло, в якому не погодилась спати.

Потім — дванадцятигодинні зміни, нічні чергування, страшна біль у спині.

У Житомирі вона жила окремо від батьків і думала, що вже самостійна. У Чехії вона зрозуміла: справжня дорослість — це коли попри біль та втому йдеш на зміну, бо вже несеш величезну відповідальність не лише за себе, а й за благополуччя власної родини.

«Чехія навчила мене піклуватися про своє здоров'я і свій емоційний стан», — Валерія.

Її трансформація — це перехід від стратегії виживання до стратегії досягання. Станом на зараз вона вільно спілкується чеською, що дозволило їй адаптуватися і працювати на себе в комфортних умовах, а не на заводі.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЯК «ЕКЗАМЕНАТОР»

Юлія Юрчук, 21 рік, Ірландія.

Для Юлії питання виїзду було питанням ви-

живання не стільки власного, як родинного. Батько на фронті, мама втратила роботу, вдома двоє неповнолітніх братів, дідусь і бабуся у

поважному віці. У 18 років вона взяла на себе відповідальність не лише за власне життя, а й за життя її близьких.

В Ірландії вона стикнулася з бар'єрами, які важко пояснити тим, хто залишився вдома. Це — мовний бар'єр, культурна прірва та відчуття себе «експериментом» для місцевих.

«Я була для них експериментом, аби зрозуміти, як це — дружити з українцями», — Юлія.

«Це — постійне випробування, проти якого ти стоїш абсолютно сам, — каже Юлія. — Еміграція навчила мене бути самостійною. Я зрозуміла, що тепер можу сама про себе піклуватися у всіх аспектах. І я боюсь, що, якби я не поїхала, я б таки не зняла з себе ті рожеві окуляри, через які дивилась на своє життя».

ПОВЕРНЕННЯ У РОЛІ УСВІДОМЛЕНОГО ПРОТЕСТУ

Аня Чумальчук, 18 років, Португалія.

Аня виїхала до Португалії, потім до Польщі, і своєю історією демонструє іншу сторону дорослості — право на ідентичність. Її шлях — це

протест і постійне прагнення повернутися. Вона чекала свого 18-тиріччя не для того, аби «відриватися», а щоб самій обирати де бути, з ким жити і як зберігати зв'язок з домом, навіть тоді, коли ти за сотні кілометрів від нього.

У лютому 2022 року Аня виїхала до сонячної Португалії до родичів, з думкою, що це її звичайна поїздка. Але залишилась там на довше, ніж просто на канікули.

«Я протестувала, що я тут не буду залишатись, що моє місце — це Україна», — Аня.

Опинившись у безпечному середовищі, вона відчула гостре несприйняття навколишнього світу. Сама Аня розповідає, що на її спротив до адаптації вплинуло те, що її змушували там перебувати. «У мене не було бажання вчити мову. Я одразу зрозуміла, що я не буду там жити і що мені це не потрібно. Я собі сама говорила, що на зло не буду нічого робити, бо я все одно звідси поїду», — ділиться Аня.

КОМЕНТАР ПСИХОЛОГА

За словами практикуючого психолога Ольги Владзяновської, вік від 18 до 25 років психологи часто називають «станом між». Це — період формування ідентичності, який у нормі проходить поступово. Проте кризові обставини, як от еміграція, перетворюють його на «стрибок через прірву». Втрачаючи звичні точки опори, людина змушена мобілізувати власні ресурси. Екстрена адаптація пришвидшує формування автономії, адже приходиться розуміти, що, якщо ви не приймете рішення, питання не вирішиться самотужки.

ПОКОЛІННЯ, ЩО ШВИДКО ПОДОРΟΣЛІШАЛО

Війна прискорила процес дорослішання цілого покоління. Валерія, Юлія та Аня — всі вони кажуть про одне: «Еміграція зробила мене відповідальною та самостійною».

Сьогодні двадцятирічні українки — це покоління, яке буквально «перестрибнуло» етап безтурботності та опинились в умовах, де дорослішання вимірюється не роками, а кількістю самостійно вирішених проблем.

Руслана Голуб

«Я в Ірландії вже четвертий рік і все ще почуваюся чужою»...

«Я зараз проходжу стажування в Музеї сучасного мистецтва Ірландії. Це була моя мрія. Але мені не стає від цього добре чи весело. Я кожену секунду думаю: як я ненавиджу англійську; як я ненавиджу Ірландію; як я все ненавиджу».

Станом на лютий 2026 року в Європі проживає понад 5,37 мільйона українських біженців, які отримали статус тимчасового захисту. Переважну більшість із них складають жінки та діти. Вони були змушені покинути свої домівки й почати будувати життя з нуля.

Формально українські біженці мають доступ до роботи, освіти та медицини. Але доступ усе одно не гарантує можливості почуватися на чужині як удома.

У грудні 2022 року Дар'я виїхала до Ірландії на декілька місяців. Там на неї чекав лише молодший брат. На сьогодні триває вже її четвертий рік в еміграції.

Для неї все почалося у 2014 році, коли її сім'я була змущена переїжджати з Луганська до Києва, звідти — до Рубіжного, а потім знову до Києва. Вона змінила п'ять шкіл, дім також постійно змінював адресу. У 13 років вона перейшла на домашнє навчання. Після закінчення дев'яти класів вона вступила до коледжу у Києві, але закінчувала його вже дистанційно в Ірландії.

«На початку 2022 року ми поїхали до родичів моєї подруги у Німеччину. Жили в них пів року, і все наче було добре. Ми з подругою почали вчитися там у коледжі, опанували німецьку, але були вимушені повернутися додому, в Україну».

На цьому переїзди не закінчилися, адже за декілька місяців вона переїхала до країни, у якій мала будувати власне життя з нуля.

«Я кажу: «Мам, я не поїду до Ірландії!», — розповідає Дар'я. Через два тижні мати збрала валізи і сказала їй: «Даю, ти не поїдеш додому»».

Коли Дар'я зрозуміла, що залишається там уже на другий місяць, то вирішила вступати до університету.

«У травні я зрозуміла, що це нікуди не рухається і, скоріш за все, я тут залишаюся. Тому прийняла рішення спробувати вступити до університету. Спочатку я закінчила бізнес-курси у себе в місті, паралельно заповнювала форми до університетів. Я поїхала в Україну на півтора місяця і в той момент зрозуміла, що в Ірландії в мене нічого немає. Мене досі не взяли до університету, у мене немає житла, роботи. Але,

водночас, мене там щось тримало, і я не хотіла залишатися в Києві».

— **Що було найважчим у перші місяці в Ірландії?**

«Якщо чесно, то в мене якийсь провал у пам'яті. Не пам'ятаю січень, лютий, березень. Найважчим, мабуть, було те, що я жила не у своїй сім'ї. У нас різний спосіб життя, і мені було досить некомфортно через певні обмеження, які там існували. До того ж, у мене зовсім не було друзів!»

За словами Дар'ї, життя в еміграції — це емоційні гойдалки: сьогодні ти прокидаєшся і хочеш жити, а завтра — не хочеш прокидатися взагалі.

Ще рік тому вона могла лише мріяти про роботу в музеї мистецтв у Дубліні. Тепер вона заходить до холу музею з бейджем стажерки і майже щодня питає себе: «Що я тут роблю?».

Зовні її життя може здатися досить успішним: вона навчається в ірландському університеті, проходить стажування в престижному музеї, живе в Європі. Але замість відчуття успіху їй знайоме інше відчуття.

«Я наче за скляною стіною стою. Вони там, а я отут», — ділиться Дар'я.

Вона вільно говорить англійською, навчається, спілкується, знайомиться з новими людьми, але, попри це, все одно почуватися чужою.

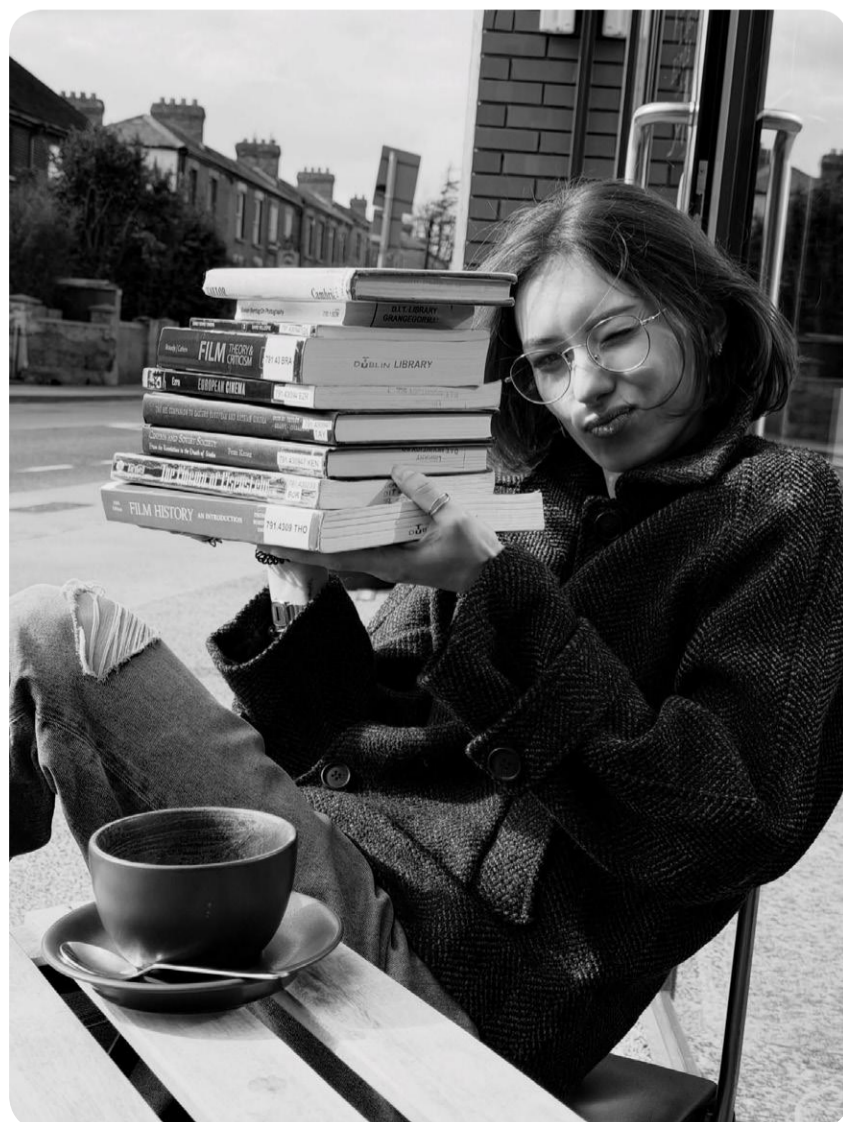
«Мені здається, що з кожним роком стає все складніше. Рік тому в мене було відчуття, що я адаптувалася. Але зараз мені з кожним днем важче, і моя адаптація наче тікає від мене. У мене є знайомі, я відвіую різні події, все класно, але це все класно на картинці в Instagram. У реальному житті це не класно».

Що для тебе означає бути українкою за кордоном? «Нести свою культуру. Розповідати про Україну. Хоча б у розмові з кимось просто згадувати Україну і те, яким є життя там».

Історія Дар'ї — не виняток. Вона ще не знає чи залишиться в Ірландії. Каже, що поки планує завершити навчання. У її житті завжди було багато «тимчасово».

Можливо, Ірландія теж стане лише черговим етапом.

Руслана Голуб

Культ оновлення смартфонів

Ідея постійного оновлення гаджетів здається природною лише на перший погляд. Ще 15-20 років тому мобільний телефон сприймався як рідко тривалого користування: його купували на кілька років і змінювали лише тоді, коли він фізично виходив з ладу або застарів настільки, що переставав відповідати базовим потребам. Сучасний ринок споживчої електроніки демонструє парадоксальне явище: технологічний розрив між поколіннями смартфонів стає все меншим, проте інтенсивність їх оновлення користувачами залишається стабільно високою.

Важливу роль у цьому процесі відіграли компанії на кшталт Apple та Samsung, які запровадили регулярний цикл презентацій нових продуктів. Ці події поступово перетворилися на справжній культурний феномен: їх дивляться онлайн, обговорюють у соціальних мережах та детально аналізують у медіа. Реклама посилює відчуття очікування та певної психологічної напруги.

Одним із ключових механізмів впливу є формування відчуття недостатності. У рекламних кампаніях не кажуть, що попередня модель гірша. Замість цього продемонструють переваги нової. Камера — краща, процесор — швидший, екран — деталізованіший. У такому контексті навіть повністю функціональний телефон починає сприйматись власником як застарілий та неповноцінний. Особливо яскраво це помітно на прикладі лінійки iPhone, де кожне наступне покоління подається як величезний крок уперед, хоча в реальності зміни часто є еволюційними, а не революційними.

Сьогоднішні рекламні кампанії продають

не просто телефон, а приналежність до певної соціальної групи. Реклама формує стандарт, де новизна є головним критерієм якості життя, змушуючи аудиторію сприймати гаджет як витратний матеріал, а не як довгострокову інвестицію.

З боку аудиторії ця звичка підживлюється цілим спектром психологічних тригерів, серед яких ключовим є синдром втрачених можливостей (FOMO). Сам процес покупки та розпакування нового пристрою став потужним джерелом дофамінової винагороди, що в умовах високого стресу перетворює придбання смартфона на форму «швидкої терапії».

Ще один важливий аспект впливу — це перебільшення значущості незначних покращень. Рекламні повідомлення здатні перетворити приріст продуктивності на кілька відсотків або незначне покращення дизайну на «прорив», що нібито радикально змінює досвід користування. Для більшості споживачів ці зміни не є критичними у повсякденному житті, проте, перебуваючи під впливом, вони все одно відчують потребу у них.

Реклама створює контекст, у якому продукт стає невід'ємною частиною щоденного ритуалу. Найбільш успішні кампанії були орієнтовані на нейробіологічні механізми «петлі звички», що складається із сигналу, дії та винагороди.

Рекламна індустрія майстерно використовує психологію споживача, пропонуючи аудиторії модель поведінки, засновану на циклічному очікуванні. Це трансформує звичайну покупку на стійку соціальну традицію: користувач підсвідомо звикає до того, що осінь або весна — це час обов'язкового оновлення. Реклама тисне на соціальні інстинкти, використовуючи ефект дефіциту та створюючи штучні черги, що лише підкріплює відчуття важливості ритуалу оновлення.

Смартфон став першим пристроєм у світі електроніки, який успішно пройшов шлях від складного інструменту до повсякденного атрибута, циклічна зміна якого стала частиною сучасної культурної традиції та невід'ємним елементом самопрезентації людини в суспільстві.

Анна Девізорова

Між стереотипом і рівністю

Чи готовий рекламний ринок Житомирщини відійти від давно існуючих стереотипів до формування нових гендерних ролей?

Якщо відкрити будь-який сайт з оголошеннями по Житомиру або просто пройтись проспектом Миру і подивитись на білборди, одразу кидається в очі одна закономірність. Жінка рекламує їжу, косметику чи якусь побутову хімію. Чоловік рекламує автозапчастини, будматеріали або банківські послуги. Здається, ніби так і має бути. Але саме в цьому «так і має бути» і криється проблема.

Реклама не просто продає товар. Вона показує людям, якими мають бути чоловіки і жінки. І коли одна й та сама картинка повторюється роками, люди починають сприймати її як щось нормальне і природне. Соціолог Ервінг Гофман ще у 1979 році у своїй книзі «Gender Advertisements» описав цей механізм: рекламні образи не просто відображають реальність, а активно її формують. Житомирщина в цьому плані нічим не відрізняється від інших регіонів.

Якщо взяти, наприклад, туристичну рекламу області, яку просуває Коростень, Бердичів чи Звягель, то жінки там, зазвичай, виконують суто декоративну функцію. Вони стоять на фоні пам'яток, посміхаються, тримають квіти або місцеву їжу. Чоловіки, натомість, частіше показані як дослідники або провідники. Різниця, можливо, і невелика, але вона є і вона помітна.

У комерційній рекламі місцевих супермаркетів та брендів ситуація приблизно така ж. Жінка майже завжди пов'язана з домом і турботою про сім'ю. Чоловік пов'язаний з технікою або фінансами. Українська дослідниця Тамара Марценюк у своїх роботах з гендерної соціології пояснює таке явище поняттям стереотипів сімейних і професійних ролей, коли суспільство ділить людські заняття на «жіночі» і «чоловічі», а реклама цей поділ постійно підкріплює.

Якщо поставити питання: чи є на Житомирщині рекламодавці, які намагаються від цього

відійти? Так, поодинокі приклади справді є. Деякі місцеві кав'ярні та крафтові бренди в соціальних мережах намагаються будувати комунікацію без прив'язки до статі. Але це, радше, виняток.

Цікаво, що самі рекламодавці найчастіше взагалі не бачать проблеми. Якщо запитати, чому в їхній рекламі жінка завжди біля плити, типова відповідь буде: «Бо так зрозуміло нашій аудиторії». Так і виходить замкнене коло. Реклама орієнтується на стереотипи аудиторії, а аудиторія живиться стереотипами з реклами.

Всеукраїнське дослідження «Гендерний дискурс у сучасних медіа», яке проводилось у 2017 і 2018 роках, зафіксувало, що в регіональній пресі жінки значно рідше з'являються в ролі експертів або лідерок. Житомирщина в тому дослідженні не виглядала гірше за інші регіони, але й кращою не була.

При цьому запит на зміни в суспільстві вже є. Молода аудиторія Житомира, яка активна в соціальних мережах, набагато чутливіша до гендерної проблематики, ніж старше покоління. Бізнес, орієнтований на цю аудиторію, рано чи пізно буде змушений переглядати свої підходи. Питання тільки в тому, наскільки швидко це зміниться.

Вікторія Саух

Меми як нова мова сучасної комунікації

Сучасна молодь проводить дедалі більше часу в соціальних мережах. Дослідники зазначають, що кількість інтернет-користувачів щороку зростає, тож уникнути процесів цифровізації практично неможливо. У таких умовах компанії, рекламні кампанії та інфлюенсери змушені постійно вигадувати нові формати й креативні рішення, аби втримати увагу аудиторії.

Одним із найпростіших і, водночас, найефективніших способів привернення уваги стали меми. Це короткі відео або зображення, що відображають знайомі життєві ситуації, в яких легко впізнати себе, друзів чи родину. Такий контент є простим у створенні, швидко поширюється та розрахований на активний обмін між користувачами.

Реклама сьогодні змушена постійно трансформуватися, щоб залишатися помітною в інформаційному потоці. Якщо подати продукт через впізнану, емоційно близьку ситуацію,

людина швидше зацікавиться, відреагує та поділиться цим із іншими. Саме тому меми стали зручним інструментом популяризації компаній. Водночас, важливо не лише створювати власні меми, а й вчасно підхоплювати актуальні тренди та долучатися до них публічно.

Остання церемонія вручення премії Оскар — чудовий приклад мем-комунікації. Як писало українське медіа «Букви», під час виступу ведучий Конан О'Браєн спробував створити новий інтернет-мем, звернувши увагу на реакцію Леонардо Ді Капріо. На екрані з'явився напис у

стилі популярних мемів: «Коли ти на це не погоджувався», що супроводжувався розгубленим виразом обличчя актора. Реакція викликала сміх у залі та швидко стала вірусною в мережі.

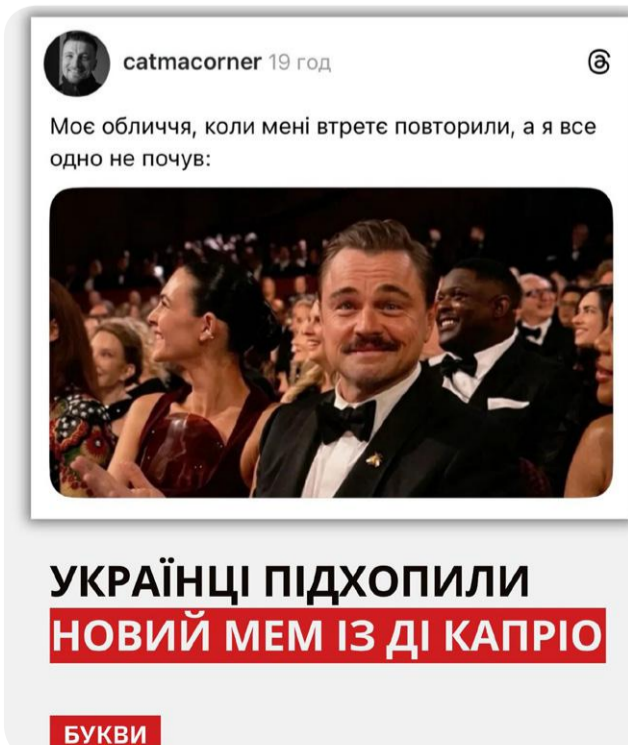
Цей момент одразу підхопили як користувачі, так і компанії, створюючи власні інтерпретації та адаптації. Таке залучення до трендів дозволяє аудиторії відчувати спільність із компанією, ніби вони «на одній хвилі». Водночас, це працює і на користь самої компанії, адже створює ефект безкоштовного поширення та підвищує впізнаність.

Чому ж меми стали настільки популярним способом комунікації? Відповідь проста: вони швидкі, зрозумілі та емоційно доступні. Меми роблять комунікацію більш неформальною, зменшують дистанцію між компанією та аудиторією, перетворюючи взаємодію на діалог. При цьому не обов'язково створювати щось із нуля — іноді достатньо вдало адаптувати вже існуючий тренд до власного продукту чи повідомлення.

Ольга Присяжнюк

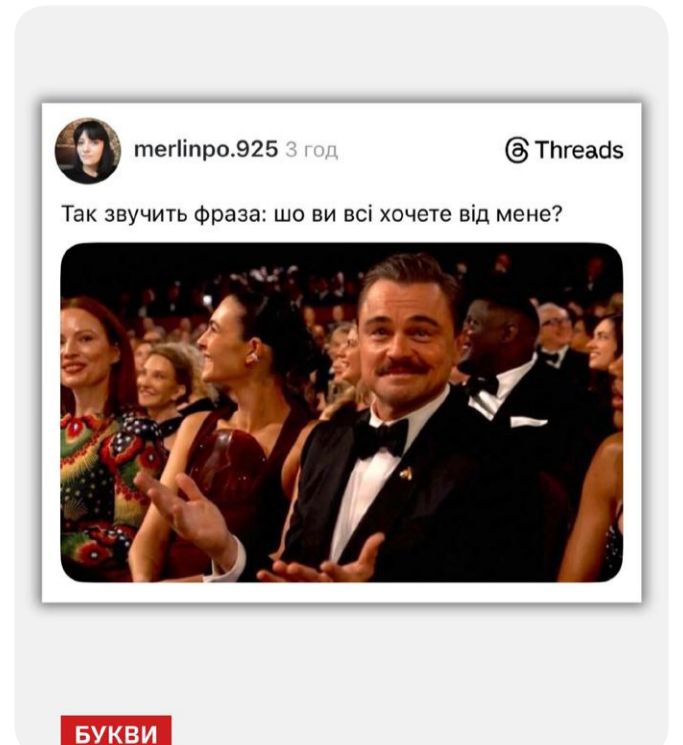

БУКВИ

УКРАЇНЦІ ПІДХОПИЛИ
НОВИЙ МЕМ ІЗ ДІ КАПРІО

БУКВИ

БУКВИ

Спартакіада серед викладачів та співробітників ЖДУ

ЯСКРАВІЙ СТАРТ

Справжня атмосфера єдності, енергії та спортивного духу панувала під час урочистого відкриття Відкритої спартакіади серед викладачів та співробітників ЖДУ імені Івана Франка. Цей день об'єднав активних, цілеспрямованих і натхненних людей, для яких спорт є невід'ємною частиною життя.

З вітальним словом до учасників звернувся декан факультету

фізичного виховання і спорту Андрій Лайчук та головний суддя змагань Микола Саранча, які побажали учасникам чесної боротьби, яскравих перемог і незабутніх емоцій. У своїх виступах вони наголосили на важливості спорту як засобу єднання колективу, підтримки здорового способу життя та формування командного духу.

І одразу – в гру! Першим змаганням став волейбол, задавши темп

усій подальшій Спартакіаді. Емоції зашкалювали, боротьба тримала в напрузі до останнього м'яча!

За результатами змагань:

- 1 місце – збірна випускників;
- 2 місце – збірна факультету фізичного виховання і спорту;
- 3 місце – збірна університету.

Спартакіада лише набирає обертів — попереду ще більше драйву, емоцій та яскравих спортивних протистоянь!

ДРУГИЙ ДЕНЬ

Баскетбол. Атмосфера суперництва, підтримки та спортивного азарту об'єднала учасників і подарувала яскраві емоції: періоди вражали динамікою, командною грою та боротьбою до останніх секунд. У настільному тенісі вирішальними стали швидкість реакції, концентрація й точність, а кожен сет відзначався напруженістю та високим рівнем майстерності учасників.

Результати змагань з баскетболу:

- 1 місце – збірна факультету фізичного виховання і спорту;
- 2 місце – збірна університету.

Результати змагань з настільного тенісу:

Чоловіки:

- 1 місце – Григорій Крайник – доцент кафедри права та публічного управління;
- 2 місце – Микола Саранча – старший викладач кафедри фізичної культури та базової загальної підготовки;
- 3 місце – Дмитро Гедзюк – старший викладач кафедри теоретико-методичних основ фізичного виховання та спорту.

Жінки:

- 1 місце – Анастасія Цимер – лаборант кафедри теоретико-методичних основ фізичного виховання та спорту;
- 2 місце – Тамара Кутек – завідувач кафедри теоретико-методичних основ фізичного виховання та спорту;

3 місце – Юлія Литвинчук – викладач кафедри теоретико-методичних основ фізичного виховання та спорту.

Ви вкотре довели, що спортивний дух, наполегливість і командна підтримка є невід'ємною частиною нашої університетської спільноти.

ТРЕТІЙ ДЕНЬ

У міні-футболі вирує швидкість, командна взаємодія та напружена боротьба за кожен м'яч. Шахові партії вимагають стратегічного мислення, концентрації та витримки, перетворюючи кожну гру на інтелектуальне протистояння.

Результати змагань з міні-футболу:

- 1 місце – збірна факультету фізичного виховання і спорту;
- 2 місце – збірна університету.

Результати змагань з шахів:

- 1 місце – Віктор Заглада, заступник декана з навчальної роботи факультету історії, права та публічного управління;
- 2 місце – Григорій Крайник, доцент кафедри права та публічного управління;

3 місце – Андрій Лайчук, декан факультету фізичного виховання і спорту.

Щиро вітаємо переможців та призерів!

Пресслужба університету,
редакція газети

Відео за посиланням:
https://www.facebook.com/reel/975779564890832/?s=single_unit

Реклама як форма мистецтва сучасності

У сучасному медіапросторі реклама давно вийшла за межі суто комерційного інструменту й дедалі частіше постає як повноцінне явище культури. Вона не лише інформує чи стимулює до купівлі, а й формує естетичні смаки, впливає на світогляд і, навіть, претендує на статус мистецтва.

Ще у ХХ ст. представники поп-арту, зокрема Andy Warhol, звернули увагу на повсякденні образи масової культури - банки супу, рекламні плакати, упаковки товарів - і перетворили їх на художні об'єкти. Його роботи із зображенням продукції масового споживання стали символом епохи, де реклама й мистецтво взаємопроникають.

У подальшому цей зв'язок лише посилювався. Яскравим прикладом є кампанії бренду Absolut, які протягом десятиліть співпрацювали з художниками та дизайнерами. Серія плакатів із силуетом пляшки стала своєрідною галереєю сучасного мистецтва, де кожен автор інтерпретував форму по-своєму.

Не менш показовою є філософія мінімалізму в рекламі компанії Apple. Концепція «Think Different» перетворила рекламний продукт на естетичний маніфест, у якому поєдналися лаконічність, символізм і глибокий ідеологічний зміст. У центрі - не товар, а ідея, що наближає рекламу до мистецтва концептуального типу.

Сучасні бренди, такі як Nike, також активно використовують художні засоби. Їхні рекламні ролики та візуальні

кампанії часто нагадують короткометражні фільми або соціальні арт-проекти, де через образи спорту розкриваються теми боротьби, ідентичності та самореалізації.

Окремої уваги заслуговують приклади реклами, що безпосередньо взаємодіє з міським простором. Наприклад, інтерактивні білборди, які реагують на рух чи погодні умови, або інсталяції, що змінюють свою форму залежно від глядача. Такі проекти стирають межу між рекламою та публічним мистецтвом, перетворюючи місто на відкриту виставкову галерею.

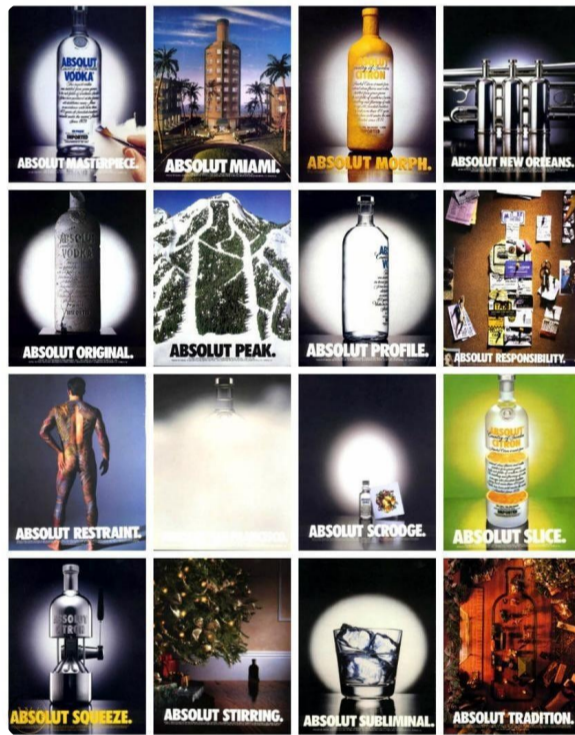
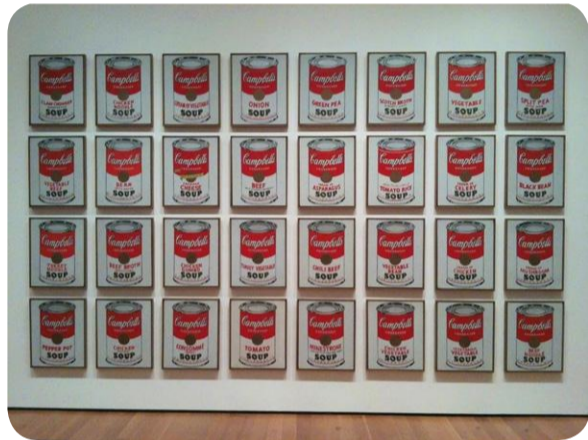
Ще один напрям - це колаборації брендів із сучасними митцями. Відомі приклади включають співпрацю Louis Vuitton з художниками, що створюють унікальні дизайнерські колекції, або використання стріт-арту в рекламних кампаніях. У таких випадках реклама стає платформою для популяризації мистецтва, а мистецтво - засобом підсилення бренду.

Водночас, реклама дедалі частіше використовує цифрове мистецтво: 3D-графіку, доповнену реальність, анімацію, що наближає її до новітніх художніх практик. У соціальних мережах такі проекти набувають вірусного ефекту, перетворюючись на частину масової культури.

Зважаючи на наведені приклади, перед кожним із нас постає дискусійне питання: чи може реклама, створена з комерційною метою, вважатися справжнім мистецтвом? Частина дослідників наголошує, що її утилітарна функція суперечить ідеї «чистого» мистецтва. Інші ж, навпаки, підкреслюють, що мистецтво завжди було пов'язане з соціальним контекстом і не може існувати поза ним.

Таким чином, реклама у ХХІ столітті дедалі більше набуває рис мистецького феномену. Вона поєднує естетику й прагматику, творчість і маркетинг, формуючи новий тип візуальної культури. І, як показують численні приклади, межа між рекламою та мистецтвом сьогодні є умовною і постійно переосмислюється.

Андрій Халінківський

Think Different

Poster Collection

Круглий стіл до 40-річчя Чорнобильської катастрофи

Кафедра історії України спільно з Державним архівом Житомирської області 24 квітня провели круглий стіл, приурочений до 40-річчя Чорнобильської катастрофи.

До участі долучилися здобувачі третього курсу спеціальностей 014 «Середня освіта (Історія)» та 032 «Історія і археологія». Захід відбувся на базі архіву й став важливою платформою для поєднання наукового аналізу, роботи з джерелами та живої пам'яті очевидців.

Із вітальним словом до учасників звернулися директор архіву Ігор Слободжан та керівник студентського усноїсторичного проєкту, доцент кафедри історії України Олександр Максимов.

Окремої подяки заслуговує колектив архіву за підтримку ініціативи, відкритість до співпраці та підготовку тематичної виставки документів, серед яких - матеріали, що тривалий час зберігалися в архівах СБУ та були розсекречені після 2006 року.

Презентацію документів здійснила головний спеціаліст відділу використання інформації документів Національного архівного фонду, випускниця факультету історії, права та публічного управління Олександра Горпинич.

Центральною подією заходу стала презентація результатів усноїсторичних досліджень студентів. Марина Михайленко, Анна Плаксюк, Артем Рудницький та Микола Ігнатенко представили документальний фільм «Очима тих, кому болить», створений на основі значного масиву записаних інтерв'ю з ліквідаторами та очевидцями Чорнобильської катастрофи.

Варто підкреслити, що робота студентів вирізнялася не лише глибиною змісту, а й високим рівнем візуального та технічного виконання - фактично йдеться про продукт, наближений до професійного документального відео. Це свідчить про формування важливих дослідницьких і комунікаційних компетентностей у сфері публічної історії.

У своїх виступах Анна Плаксюк та Артем Рудницький також акцентували увагу на причинах і наслідках катастрофи, а також на проблемах меморіалізації пам'яті ліквідаторів і жертв Чорнобиля в сучасному українському суспільстві.

Особливої емоційної глибини заходу надала участь безпосередньої очевидниці подій Бойко Лариси, колишньої мешканки міста Прип'ять, відомої композитрки, лауреатки літературно-мистецької премії імені Лесі Українки Житомирського обласного відділення Українського фонду культури. Її свідчення стали важливим нагадуванням про людський вимір трагедії та значення збереження індивідуальних історій.

Проведений круглий стіл засвідчив високий рівень підготовки здобувачів, їхню залученість до актуальних дослідницьких практик та здатність працювати з чутливими темами сучасної історії.

Подібні заходи не лише поглиблюють історичні знання, але й формують культуру пам'яті, критичного мислення та відповідального ставлення до минулого.

Пресслужба університету

Щомісячна студентсько-викладацька газета

Засновник: Житомирський державний університет імені Івана Франка.

Ідентифікатор медіа - R30-04044.

Редактор: Андрій Близнюк.

Коректори: СІЦ.

Верстка: Тетяна Безверха. © СІЦ (макет редакції).

Адреса редакції: вул. В. Бердичівська, 40, кім. 215а, корпус № 4, Житомир, 10008.

Тел.: (097) 322-09-50.

Електронна адреса: a.bliznjuk.zt@gmail.com

Електронна версія газети: <https://zu.edu.ua/universum.html>

Редакція може не поділяти думки авторів публікацій. Редакція залишає за собою право на редагування і скорочення матеріалів. Рукописи не повертаються і не рецензуються. За достовірність фактів, поданих

у матеріалах, відповідальність несе автор, а рекламної інформації — рекламодавець. За якість газети відповідальність несе друкарня. При передруку матеріалів «Універсума» посилання на газету обов'язкове. Листування з читачами ведеться тільки на сторінках газети. Світлина, вміщена у газеті, не обов'язково є прямими ілюстраціями до текстів.

Електронна версія.

Віддруковано

Адреса

Тел.

Замовлення

Газета є членом Асоціації професійних журналістів і рекламистів Житомирщини та Асоціації молодіжної преси України.

Наклад